Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 21- 28/5/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Διεθνή

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΤΟΠΙΚΑ

Το Κυπριακό επανέρχεται στα πρωτοσέλιδα: Το παιγνίδι με τη φωτιά, οι πονηρές μεθοδεύσεις και το κοφτερό μυαλό της κυβερνητικής συμμαχίας…

Δεν μπορώ να γνωρίζω πόσα άτομα και για πόση ώρα έψαχναν να βρουν το μεγάλο πρωτοσέλιδο τίτλο της εφημερίδας Φιλελεύθερος της Κυριακής που πέρασε, σε κάθε όμως περίπτωση, τους αξίζουν συγχαρητήρια. Ο φοβερός τίτλος ήταν: παίζει με τη φωτιά ο Ντάουνερ. Χρειάζεται φαντασία για να διακρίνει κανείς κάτι το ριψοκίνδυνο στο μεσόκοπο τεχνοκράτη, που πηγαινοέρχεται ανάμεσα στους παίχτες του Κυπριακού, μεταφέροντας την όποια πρόταση. Χρειάζεται, όμως, φαντασίωση μεγατόνων για να παραλληλίσεις με φωτιά τον Αναστασιάδη ή τον Καρογιάν ή τον Συλλούρη ή όλους μαζί. Ο Νίκος Αναστασιάδης, μια φωτιά σπιριθκιά καλείται να ζητήσει πάραυτα την αποπομπή του Αυστραλού, ο οποίος, έτσι κι αλλιώς, δεν έπρεπε ποτέ να γίνει αποδεκτός « όπως μας είχαν συμβουλεύσει φίλες χώρες». Με αυτή την άποψη συμφωνεί και ο Γιαννάκης Ομήρου. Η «φωτιά», όμως, αρκέστηκε προς το παρόν να καταγγείλει τον κ Ντάουνερ στον Μπαν Κι Μουν για κακό χειρισμό της υπόθεσης του εβδομηντασέλιδου εγγράφου που αφορά στην παρουσίαση των συγκλίσεων και αποκλίσεων που σημειώθηκαν στις δικοινοτικές συνομιλίες κατά την διάρκεια της διακυβέρνησης Χριστόφια. Ο κακός χειρισμός σχετίζεται σύμφωνα με άρθρο του της εφημερίδας Πολίτης, με το ότι κάποιος της ομάδας του Ντάουνερ αποκάλυψε την ύπαρξη και την παράδοση του εγγράφου στον Έρογλου. Η αποκάλυψη έγινε από τον Ιζέτ Ιτζάν που το είπε στον Άντρο Κυπριανού και στα μίντια, πράγμα που άφησε εκτεθειμένο τον Νίκο Αναστασιάδη, ο οποίος τελικά αποδέχτηκε ότι όχι μόνο πήρε το έγγραφο, αλλά ήταν αυτός που το ζήτησε για να δει τί πρέπει να αποσύρει και τί όχι. Το απέκρυψε μάλιστα από την συνεδρία του Εθνικού Συμβουλίου που έγινε την περασμένη εβδομάδα, το έστειλε όμως στους πολιτικούς αρχηγούς μόλις η ύπαρξη του έγινε γνωστή. Ο Κάρογιαν που πάει σε συνέδριο του κόμματός του, χωρίς να νιώθει μεγάλη ασφάλεια μίλησε για «πονηρές

μεθοδεύσεις» του διεθνούς παράγοντα και καλεί να αναβληθεί ή να επανεξετασθεί η «κοινωνική» συνάντηση» Αναστασιάδη – Έρογλου, που πρόκειται να πραγματοποιηθεί όχι στις 24 Απριλίου, μέρα των δημοψηφισμάτων του 2004, ούτε 29 του Μάη, όπως είχε ανακοινωθεί διότι αυτή είναι ή μέρα άλωσης της Κωνσταντινούπολης, αλλά ενδεχομένως στις 30 Μαΐου. «Νοουμένου προσέξετε ότι αυτή θα είναι κοινωνικού περιεχομένου όπως σημειώνει ο Νίκαρος στην καταγγελία προς Μπαν Κι Μουν που αναφέραμε πιο πάνω (θα μιλήσουν για πουρέκκια της αναρής; διερωτάται ο Παράσχος στην εφημερίδα Καθημερινή).

Με λίγα λόγια, ο πρόεδρος ζήτησε τα πεπραγμένα των συνομιλιών και σχεδίαζε (ή δέχτηκε) να συναντήσει τον Έρογλου τέλος του Μάη. Πάνω σε αυτή την ελάχιστη, για τα δεδομένα, εξέλιξη, άρχισε να στήνεται το θέατρο εσωτερικής πολιτικής σκοπιμότητας που μόλις περιγράψαμε. Φυσικά, η αναστάτωση προκαλείται κύρια από τα ευρύτερα μηνύματα που φθάνουν από τον διεθνή χώρο και θέλουν το Κυπριακό να ρυθμίζεται ως μέρος της ευρύτερης περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου.

Τείνουν όμως να αποκρύψουν και πιο ουσιαστικές εξελίξεις, στις οποίες κάνει αναφορά σε ένα αποκαλυπτικό κείμενο ο Βαγγέλης Βασιλείου του Πολίτη και στις οποίες συμμετείχε προφανώς με κάποια αποτελεσματικότητα ο «φιλότουρκος» Ντάουνερ που πρόσφατα επισκέφθηκε την Άγκυρα. Το πιο σημαντικό ίσως για τη διαδικασία επίλυσης φαίνεται να είναι η προσωπική ανάμιξη στη διαδικασία επίλυσης του Κυπριακού του Αμερικανού Υπουργού των Εξωτερικών Τζον Κέρι, ο οποίος φαίνεται ότι θα διαμεσολαβεί ανάμεσα στον Κύπριο (Ελληνοκύπριο) ΥπΕξ και τον Τούρκο ομόλογό του. Αυτή η έμμεση επαφή Κυπριακής και Τουρκικής κυβέρνησης θεωρείται από την πρώτη ως επιτυχία, με την έννοια ότι θεωρεί πως αποσπά κάποια αναγνώριση από τη δεύτερη. Επί της ουσίας, ο Τζον Κέρι που κατάφερε να ξαναφέρει κοντά Τουρκία και Ισραήλ και διαχειρίζεται τη σχέση και των δύο με το συριακό ζήτημα, αναμιγνύεται και με τις σχέσεις Τουρκίας - Κύπρου υποχρεωτικά σε ότι αφορά τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην Ανατολική Μεσόγειο. Ενώ το σημαντικό είναι αυτό, τα ΜΜΕ μετατοπίζουν την προσοχή του κόσμου στα «αμαρτήματα» του Ντάουνερ, τον οποίο ορισμένα εμφανίζουν και ως χολωμένο από την ανάμιξη Κέρι, ενώ η πραγματικότητα οδηγεί μάλλον στη σκέψη ότι εργάστηκε γρήγορα και μεθοδικά για να δημιουργήσει ή διευκολύνει το πλαίσιο παρέμβασης του Κέρι, το οποίο συγκεκριμενοποιήθηκε κατά την πρόσφατη επίσκεψη Κασουλίδη και Ερντογάν στις ΗΠΑ. Αν, βέβαια, λάβει υπόψη τις λογικές των «λεπτών» ισορροπιών που διέπουν τις κινήσεις που αφορούν στο Κυπριακό θα πρέπει να υποθέσει κανείς

ότι ο Τζον Κέρι θα διευκολύνει και κάποια έμμεση επικοινωνία με Έρογλου και ελληνική κυβέρνηση.

Ένα επόμενο σημείο, που πρέπει να προσεχθεί, είναι η πιθανή μόνιμη παρουσία στις συνομιλίες τεχνοκρατών της ελληνικής και της τουρκικής κυβέρνησης. Φυσικά, οι δύο κυβερνήσεις ήταν πάντα παρούσες, αλλά με το συγκεκριμένο τρόπο, η παρουσία τους γίνεται άμεση στα ζητήματα περισσότερο που τους αφορούν, αν και σε χαμηλό σχετικά προφίλ, που παραπέμπει όμως σε κάποιου είδους διευρυμένη τετραμερή.
Και για να κλείσει το παζλ της δυτικοποίησης, ας πούμε, του πλαισίου λύσης, γίνεται πρόνοια για τη συμμετοχή εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να λύονται ταυτόχρονα όσα αφορούν στην ευρωπαϊκή διάσταση και συμφέροντα του προβλήματος. Γενικά, το πλαίσιο που περιγράψαμε φαίνεται να ταιριάζει περισσότερο και στον Νίκο Αναστασιάδη και τον Ταγίπ Ερντογάν.

Τέλος, η πιο αμφίσημη πρόταση από πλευράς Αναστασιάδη εξ' ολοκλήρου αυτή είναι ο διορισμός άλλου Ελληνοκύπριου συνομιλητή αντιπροσώπου στις δικοινοτικές συνομιλίες. Ένα από τα βέλη Ντάουνερ που «εξόργισαν» τον Αναστασιάδη είναι η ερώτηση του αν στο «κοινωνικό» γεύμα με τον Έρογλου θα έπρεπε να βάλουν πιάτο και για τον συνομιλητή του. Είναι πρόθεση κωλυσιεργίας ή το αντίθετο. Η πρόσδεσή του στο Εθνικό Συμβούλιο, θα τον βοηθά να λειτουργεί γρήγορα ή το αντίθετο θα τον μπλοκάρει συνέχεια. Οι λεγόμενες ομάδες συμβούλων πώς θα επηρεάσουν την διαδικασία; Μήπως η πρόθεση Αναστασιάδη είναι να δημιουργήσει μια διαδικασία, η οποία θα επιλύει επείγοντα ζητήματα που θα προκύπτουν το επόμενο διάστημα χωρίς λύση; (πχ υδρογονάνθρακες, οικόπεδα στην δυτική ΑΟΖ κλπ); Η μήπως σκοπεύει να δημιουργήσει μια διαδικασία, η οποία να τρέχει κάπως παράλληλα και στην σκιά;
Κάπου διάβασα πως οι ξένοι έχουν πλέον πλήρη συνείδηση ότι η πεμπτουσία της ελληνοκυπριακής διπλωματίας είναι ή καθυστέρηση. Αυτή τη φορά η καθυστέρηση μπορεί να πιάσει τόπο μόνο, αν δεν καθυστερεί άλλους επείγοντες διεθνείς σχεδιασμούς. Και βέβαια, υπάρχει πλέον και το μνημόνιο, στο οποίο έχει βάλει την Κύπρο στη φάκα. Οι βρυχηθμοί της, αν υπάρξουν, θα είναι αυτοί ενός ποντικού σημειώνει ο Σωτήρης Κάττος στον Πολίτη.
Η Χαραυγή είχε πρώτο τίτλο στο μπροσθόφυλλο την πρόθεση της κυβέρνησης να ιδιωτικοποιήσει τις digital υπηρεσίες του ΡΙΚ. Το αναφέρουμε με την έννοια ότι θα πρέπει να κοιτάζει κανείς με κάποια προσοχή τον τρόπο που τα μίντια θα μετατοπίζουν το κεντρικό τους ενδιαφέρον στα διάφορα θέματα.

Τέλος, θα πρέπει πιστεύουμε να δούμε με πιο τρόπο θα δημιουργηθούν οι ειδήσεις που θα οδηγήσουν σε κάποια ανάπτυξη της «εθνικής περηφάνειας» μέσα σε συνθήκες οικονομικής ένδειας. Τί άραγε θα διαδραματίσει προσεχώς το ρόλο της μεραρχίας, των S300 κλπ;

Είναι κι ένα είδος ανεκδότου στη θέση του επιλόγου. Στις μέσα σελίδες του Πολίτη σε δισέλιδο τίτλο αναγγέλλεται η αγορά δύο φρεγάδων από το κυπριακό ναυτικό για σκοπούς προστασίας της κυπριακής ΑΟΖ. Στο κείμενο μέσα διαβάζουμε ότι ο υπουργός της άμυνας λέει ότι απλώς μελετά το ενδεχόμενο…

Οι Τουρκοκύπριοι στις κάλπες πρόωρα…

Η κορύφωση της εσωτερικής αντιπαράθεσης στο Κόμμα Εθνικής Ενότητας (ΚΕΕ), οδήγησε τελικά στην ενίσχυση της προοπτικής πρόωρων γενικών «εκλογών». Τα στελέχη της εσωτερικής αντιπολίτευσης ενάντια στον Κιουτσιούκ αποφάσισαν να συνεργαστούν με τα υπόλοιπα «κοινοβουλευτικά» κόμματα στον καταρτισμό πρότασης μομφής και σε πρόωρη προσφυγή στις κάλπες στα τέλη Σεπτεμβρίου. Συγκεκριμένα, στις 17 Μαΐου 2013 αντιπρόσωποι των οκτώ «βουλευτών» του ΚΕΕ που ανήκουν στην ομάδα Αχμέτ Κασίφ, είχαν συνάντηση με το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα (ΡΤΚ), το Δημοκρατικό (ΔΚ) και το Κόμμα Κοινοτικής Δημοκρατίας (ΚΚΔ), στην οποία αποφάσισαν να συνυπογράψουν πρόταση μομφής, η οποία για να εγκριθεί χρειάζεται 26 ψήφους. Η αριθμητική ισορροπία εντός «βουλής» είναι τέτοια, που μέχρι στιγμής, ευνοεί την πτώση της «κυβέρνησης»: 14 ψήφοι από ΡΤΚ, 3 από ΚΚΔ, 2 από το ΔΚ και 8 από την εσωτερική αντιπολίτευση του ΚΕΕ. Ως απάντηση στα πιο πάνω, ο Κιουτσιούκ διέκοψε το ταξίδι του στις ΗΠΑ και επιστρέφοντας, πρότεινε τη διεξαγωγή εκλογών τον ερχόμενο Ιούλιο, κάτι που τελικά δεν αποκλείουν ούτε τα αντιπολιτευόμενα κόμματα.

Όμως πέραν των τυπικών διαδικασιών, η ουσία των εξελίξεων επικεντρώνεται στις δυναμικές που έχουν προκαλέσει την όλη αντιπαράθεση στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα και οι οποίες εν πολλής αποτελούν μια νέα καμπή στο πλέγμα των σχέσεων των Τουρκοκυπρίων με την Άγκυρα. **Η εσωτερική αντιπαράθεση στο ΚΕΕ δεν είναι ούτε συνηθισμένη, ούτε τυχαία.** Από τη μια πλευρά βρίσκεται η υποστηριζόμενη από το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) ομάδα του Ιρσέν Κιουτσιούκ και από την άλλη πλευρά η υποστηριζόμενη από τον Έρογλου ομάδα του Αχμέτ Κασίφ. Μεταξύ των δύο ομάδων υπάρχει σοβαρή διαφορά που ξεπερνά τους κλασσικούς ανταγωνισμούς για την εξουσία και τις παραδοσιακές διαφοροποιήσεις στο Κυπριακό πρόβλημα. Με λίγα λόγια, δεν πρόκειται για μια απλή επανάληψη της αντιπαράθεσης του Έρογλου με το Ραούφ Ντενκτάς, μια κόντρα που οδήγησε το δεύτερο στην ίδρυση του Δημοκρατικού Κόμματος. Το περιεχόμενο αυτής της αντιπαράθεσης «βλέπει» προς την Άγκυρα και όχι μόνο προς τη Λευκωσία. Την ίδια

στιγμή συμπυκνώνει μέσα της όλες τις κεντρομόλες και φυγόκεντρες δυναμικές αναφορικά με το μέλλον των δομών εξουσίας στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα.

Σε μια πρώτη διάσταση, καταγράφεται η δυσαρέσκεια του ΑΚΡ προς τον σημερινό Τουρκοκύπριο ηγέτη. Ο Ντερβίς Έρογλου – σύμφωνα με το κόμμα του Έρντογαν – εκπροσωπεί τα απομεινάρια του στρατιωτικο-γραφειοκρατικού κατεστημένου των προηγούμενων δεκαετιών με ρίζες μέχρι και το λεγόμενο βαθύ κράτος. Παράλληλα, αποτελεί μια προσωπικότητα γύρω από την οποία συσπειρώνονται οι κύκλοι της παραδοσιακής εξουσίας ενός «κράτους διαμοιρασμού». Δηλαδή εκείνων των κύκλων που ως ιδρυτικά στοιχεία του καθεστώτος μετά το 1974, οικοδομούσαν την επιρροή τους μέσα από την οικονομική παρέμβαση των δομών, διαμοιράζοντας τα τουρκικά κονδύλια. Αυτό το μοντέλο ανάπτυξης, δεν ικανοποιεί τις ανάγκες του τουρκικού κεφαλαίου, ιδιαίτερα στο σημερινό του επίπεδο. Συνεπώς, ο Έρογλου και το ιδεολογικό υπόβαθρο που εκπροσωπεί, ξεπερνά τα ίδια τα όρια ανοχής της τουρκικής κυβέρνησης και αποτελεί εμπόδιο στην ολοκλήρωση της ηγεμονίας της κατά τα πρότυπα που έχει κατοχυρωθεί στην Τουρκία.

Η στήριξη της Άγκυρας προς τον Κιουτσιούκ και την «επίσημη» ηγεσία του ΚΕΕ, αντικατοπτρίζει μια πολιτική επιλογή. Μια επιλογή του τουρκοκυπριακού φορέα, ο οποίος θα αναλάβει τον περιεκτικό μετασχηματισμό των κατεχομένων έτσι όπως προνοείται μέσα από τα οικονομικά πρωτόκολλα και έτσι όπως θα εκφράζεται καθημερινά τόσο στο πολιτισμικό πλαίσιο της κοινότητας, όσο και στις διαδικασίες επίλυσης του Κυπριακού προβλήματος. Ο Κιουτσιούκ φαίνεται να είναι μια επιλογή επιβολής και υλοποίησης προγράμματος μετασχηματισμού «από τα έξω», ενός προγράμματος που ανομολόγητα στοχεύει και στη δημιουργία των «νέων» Τουρκοκυπρίων. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που η ηγεσία του ΚΕΕ συγκεντρώνει αυτή τη στιγμή την αντίδραση ενός πολύ μεγάλου μέρους της κοινότητας, ακόμα και από τη Δεξιά.

Με βάση τα πιο πάνω, καταγράφεται και η δεύτερη διάσταση των δυναμικών που οδήγησαν στις εξελίξεις. Η τουρκοκυπριακή αντιπολίτευση, έτσι όπως εκφράζεται από τα κοινοβουλευτικά, τα εξωκοινοβουλευτικά κόμματα, το συνδικαλιστικό κίνημα αλλά και από την ομάδα Έρογλου δημιουργεί ένα νέο κυπροκεντρικό χώρο. Αυτός ο χώρος δεν είναι ομογενοποιημένος ιδεολογικά, όμως διατηρεί κοινές θέσεις ως προς την αντίθεση με τον «εισαγόμενο εκσυγχρονισμό» του ΑΚΡ. Καταρχήν, ομοφωνεί στην ανάγκη αλλαγών των δομών

εξουσίας και της οικονομίας. Την ίδια, όμως, στιγμή αντιστέκεται στην αυταρχική επιβολή του «μοντέλου ΑΚΡ», η εφαρμογή του οποίου έχει τελικά ως προϋπόθεση την αλλαγή της ίδιας της Τουρκοκυπριακής κοινοτικής ταυτότητας.

Εντός αυτού του χώρου, η ευρύτερη τουρκοκυπριακή Αριστερά έχει τη δική της σημασία, αφού επιδιώκει να συγκροτήσει ένα εναλλακτικό πρόγραμμα αλλαγής, το οποίο συμπεριλαμβάνει και την ομοσπονδιακή επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Η πιθανότητα ισχυροποίησης αυτής της ευρύτερης δυναμικής ενδιαφέρει και για ένα άλλο σημαντικό λόγο: ο πολιτικός λόγος που εκφράζει, αμφισβητεί σε μεγάλο βαθμό την ιστορική ηγεμονία της Τουρκίας στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα και διαμέσου αυτής της αμφισβήτησης, θέτει νέα ερωτηματικά αναφορικά με το ρόλο της Τουρκίας στην ίδια την κυπριακή ιστορία. Βεβαίως, ο πρακτικός αντικατοπτρισμός των πιο πάνω, είναι ζήτημα ανοιχτό, όχι μόνο από τις εξελίξεις της επερχόμενης ψηφοφορίας, αλλά και από τις εξελίξεις που αναμένονται στο Κυπριακό πρόβλημα.

Ανοιχτά παραμένουν και τα ερωτήματα που αφορούν στο μεγαλύτερο κόμμα της κεντροαριστεράς, το ΡΤΚ. Στο παρόν στάδιο, δείχνει υπό προϋποθέσεις να συσπειρώνει προς όφελός του την έντονη δυσαρέσκεια από τα πεπραγμένα του ΚΕΕ, τα τελευταία χρόνια. Χωρίς να έχει καταφέρει ακόμα να οικοδομήσει γέφυρες επικοινωνίας με τους «φυσικούς του συμμάχους» - το συνδικαλιστικό κίνημα – φαίνεται να προσανατολίζεται, αρχικά, σε μια διαδικασία εσωτερικής ανασυγκρότησης. Τον ερχόμενο Ιούνιο, είναι προγραμματισμένο το συνέδριο του κόμματος, η πραγματοποίηση του οποίου όμως θα επηρεαστεί καθοριστικά από τις νέες εξελίξεις. Ήδη, την Κυριακή 19 Μαΐου, ο Ομέρ Καλιοτζού – ιστορικό στέλεχος του κόμματος – σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Χαβαντίς, ανακοίνωσε την πρόθεσή του να διεκδικήσει την ηγεσία απέναντι στον Οζκάν Γιοργκαντζίογλου. Η κίνηση αυτή φέρνει στην επιφάνεια αυτό, που για πολλούς μήνες, διεξάγεται στα παρασκήνια: διαφορετικές ομάδες συγκροτούν συμμαχίες με στόχο την αλλαγή της κομματικής ηγεσίας, χωρίς ωστόσο να αναπτύσσεται διάλογος που να αφορά στο ιδεολογικό υπόβαθρο του ΡΤΚ και στο πολιτικό του πρόγραμμα. Αυτή η πτυχή αποτελεί την αδυναμία του ισχυρότερου κόμματος της αντιπολίτευσης ενόψει εκλογών.

Η ερευνητική του συμπέθερου:

Μια αποκαλυπτική εβδομάδα και μια γκάφα για τον κ. Πική: μεροληπτικές ερωτήσεις, χαϊδεύοντας τον κ. Σαρρή και ψάχνοντας δικαιολογίες για το κούρεμα

Την περασμένη βδομάδα, η «ερευνητική» ξεκίνησε με μια παραίτηση, από τον εμπειρογνώμονα κ. Ξιούρο, και είχε δύο καλεσμένους, τον κ. Σαρρή και - ξανά - τον κ. Σιαρλή. Ο Ι. Νικολάου τα μάσησε για την παραίτηση, ενώ ο κ. Ξιούρος σε συνέντευξή του έθεσε ένα πραγματικό ζήτημα – ότι με βάση τον όγκο των τεκμηρίων, η διαδικασία δεν είχε σοβαρότητα, αφού όλα γίνονταν επιφανειακά για να τελειώσουν «σύντομα». Το τί υπάρχει στο βάθος και αυτής της παραίτησης θα φανεί – προς το παρόν, τεκμηριώνει ότι η επιτροπή προσπαθεί να κλείσει μια διαδικασία, χωρίς ολοκληρωμένη μελέτη ή κατανόηση των στοιχείων.

Τί δεν ρωτήθηκε (ακόμα;) ο κ. Σαρρή

Η κατάθεση του κ. Σαρρή αναμενόταν με ενδιαφέρον, αφού συμμετείχε στην κυβέρνηση πριν το 2008, ανέλαβε τη Λαϊκή το 2011 - και ήταν επικεφαλής της, όταν η τράπεζα ζήτησε κρατική στήριξη και ενώ αυξάνονταν τα χρέη της - και ήταν ο υπουργός οικονομικών, όταν έγινε το κούρεμα το 2013. Είναι λογικό, όπως έγινε και με άλλους υπουργούς, ότι θα πρέπει να ξανακληθεί. Όμως, η αντιμετώπισή του στην πρώτη παρουσίαση ήταν εντυπωσιακά προστατευτική και αν συγκριθεί με τις ερωτήσεις σε άλλους υπουργούς, σχεδόν μεροληπτική.

Τα θέματα, τα οποία δεν τέθηκαν ουσιαστικα ήταν τα ακόλουθα:

1. **Περίοδος πριν 2008:** Εκείνη η περίοδος χαρακτηριστικε από τρία στοιχεία, τα οποία αφορούν άμεσα στο υπό συζήτηση θέμα – το ζήτημα της φούσκας των ακινήτων, το ζήτημα της καθόδου του κ. Βγενόπουλου και της επικράτησής του στη Λαϊκή, και το ανοικτό ερώτημα του τί προκάλεσε το πλεόνασμα το 2007-08. Το θέμα του πλεονάσματος τέθηκε και πριν και ο κ. Καζαμίας εισηγήθηκε ότι ήταν πλασματικό, λόγω της φούσκας των ακινήτων και της φορολογικής αμνηστίας. Και δεν είναι μόνο ο κ. Καζαμίας που έθεσε το ζήτημα – τέθηκε και από αναλυτές, προσκείμενους στην νυν κυβέρνηση, όταν έκαναν αντιπολίτευση στον Τ. Παπαδόπουλο.

2. **Όσον αφορά στο κούρεμα** ο κ. Σαρρή αφέθηκε ουσιαστικά να πει την δική του εκδοχή, το οποίο ήταν το σωστό ως αρχική κατάθεση. Το ζητούμενο είναι πόσο συνάδει αυτή η εκδοχή με άλλες και τί θα πιστέψουμε – και οι διορισμένοι ερευνητές, αλλά και το κοινό. Ο κ. Σαρρή προέβη σε μια κραυγαλέα αντίφαση με ότι είχε πει ο κ. Αναστασιάδης στη βουλή, όπως είχε δημοσιευτεί στον τύπο. Ο κ. Αναστασιάδης είχε πει ότι ο κ. Ρεν ήταν ο πιο φιλικός για τις «θέσεις μας», αλλά τον περιθωριοποίησαν. Ο κ. Σαρρής, αντίθετα, φάνηκε να θεωρεί τον κ. Ρεν εχθρικό, αφού, όπως είπε ο κ. Ρεν, ξεκίνησε τη συζήτηση για το κούρεμα. Θα πρέπει, προφανώς, να διευκρινιστεί τί έγινε, αλλα και τί εντύπωση είχαν ο μεν πρόεδρος και ο υπουργός του για τους στόχους εκείνη την νύχτα, αφού ο ένας θεωρούσε το Ρεν σύμμαχο και ο άλλος αντίπαλο. Το ότι δεν ρωτήθηκε για το θέμα που προέκυψε με το κυβερνητικό νομοσχέδιο για το κούρεμα, την ημέρα πριν το Γιουρογκρουπ, στο οποίο αναφέρθηκε ο Γ. Εισαγγελέας ήταν επίσης παράδοξο. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αυτό θα γίνει σε μετέπειτα κλήση του κ. Σαρρή. Με βάση ωστόσο το τί ρωτήθηκε μετά ο κ. Σιαρλή, θα έπρεπε να ρωτηθεί αν αυτονόητα έστω είχε μελετήσει τα σχετικά έγγραφα που υπήρχαν στο υπουργείο για το θέμα. Εκτός αν ο κ. Πικής θεωρεί ότι κάποιοι υπουργοί πρέπει να είναι ενήμεροι και κάποιοι δικαιολογούνται να μην είναι – ίσως αναλόγως και σε ποιά κυβέρνηση είναι.
3. **Τα προβλήματα και τα σκάνδαλα στη Λαϊκή:** Το πιο εντυπωσιακό ωστόσο που έδινε ένα αέρα σκόπιμης συγκάλυψης ήταν ότι ο κ Σαρρή δεν ρωτήθηκε, ουσιαστικά, για τη θητεία του στην Λαϊκή. Ένα μικρό παράδειγμα είναι εκφραστικό. Ο κ. Κ. Παύλου δήλωσε ότι όταν ανέλαβε τη Λαϊκή τον Δεκέμβριο του 2011 υπήρχε ήδη ένα χρέος 9 δις, το οποίο μετά εμφανίστηκε και στις υποχρεώσεις για τον ΕΛΑ. Δεν θα ήταν αρμόζων να ρωτηθεί ο κ. Σαρρής για τις υποχρεώσεις της τράπεζας – για τα χρέη της και τον ΕΛΑ; Διότι όταν τίθεται θέμα αν έπρεπε ή όχι να διατηρηθεί στη ζωή η Λαϊκή, τότε λογικά θα έπρεπε να ρωτηθεί ο αρμόδιος ποιά ήταν τα χρέη και οι υποχρεώσεις και αν ο ίδιος πίστευε ότι ήταν βιώσιμα. Και τί δήλωσε ή δεν δήλωσε στη βουλή τότε.

Υπήρχαν, όμως, δυο ζητήματα τα οποία ήταν κραυγαλέα: το ένα ήταν η μη αναφορά στα εσωτερικά δάνεια της τράπεζας και το άλλο στην απόρριψη δανείου της Ομόνοιας. Το ένα έδειχνε μια απροθυμία να αγγίξουν οι ερευνητές στην ουσία των τραπεζικών σκανδάλων και το άλλο μια μεροληπτική στάση που έγινε πια εξόφθαλμη – και ήταν η πρώτη γκάφα του κ. Πική.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν τον Μάιο του 2012, η Λαϊκή έδωσε το 2011 το μεγαλύτερο ποσό σε δάνεια σε μέλη του Δ.Σ - ένα ποσό 400_εκατομμυρίων.[1] Δεν είναι παράξενο ότι μια τράπεζα με τόσα προβλήματα δεν φρόντισε να περιορίσει ακριβώς αυτά τα δάνεια; Έκανε κάτι ο κ. Σαρρής; Δεν ρωτήθηκε. Υπήρχαν, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα τον Αύγουστο του 2012, αρκετά δάνεια που είχαν δοθεί χωρίς εξασφαλίσεις. Υπήρχε ειδική αναφορά σε δάνειο σε ιρανούς επιχειρηματίες. Δεν διαβάζουν μερικές εφημερίδες στην ερευνητική ή κάνουν επιλεκτική λογοκρισία;

Η γκάφα του κ. Πική: μια ξεκάρφωτη ερώτηση για την Ομόνοια που αναπαράγει ένα κλίμα μετατόπισης θεμάτων – και ανάλογης λογοκρισίας

Το αποκαλυπτικό σημείο ήταν το «δάνειο της Ομόνοιας». Χρειάζεται πρώτα το πλαίσιο. Όταν ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας ζήτησε από τον κ. Σαρρή να παραιτηθεί τον Αύγουστο του 2012, φαίνεται ότι ο κύκλος του κ. Σαρρή διέρρεε ότι ο λόγος ήταν γιατί δεν έδωσε δάνειο στην Ομόνοια. Αντίθετα, οι πληροφορίες, οι οποίες δημοσιεύτηκαν επίσης, ήταν ότι η βασική αιτία για την παραίτηση ήταν η σύγκρουση συμφερόντων του κ. Σαρρή, ο οποίος ενώ ήταν επικεφαλής της Λαϊκής ήταν και στα ΔΣ εταιρειών που είχαν οικονομικά συμφέροντα με την τράπεζα. Μάλιστα, το θέμα τέθηκε από λειτουργούς της Κεντρικής Τράπεζας από τον Γενάρη του 2012, όταν διοικητής ήταν ακόμα ο κ. Ορφανίδης – και ο κ. Σαρρής δεν απάντησε. Οπότε ο κ. Πικής με μια ενδιαφέρουσα κίνηση φάνηκε να επιλέγει το ψίθυρο, αντί την τεκμηριωμένη σύγκρουση συμφερόντων.

Δυστυχώς, όμως, για τον κ. Πική τα πράγματα είναι πιο κραυγαλέα. Η αναφορά στην Ομόνοια ήταν μια δικαιολογία και ενός από τα άτομα που εμπλέκονται άμεσα στα σκάνδαλα της αγοράς ομολόγων το 2009– του κ. Καρυδά. Το θέμα ήταν πρωτοσέλιδο στην εφημερίδα Πολίτης, τον Αύγουστο του 2012, όταν ο κ. Καρυδάς προσπάθησε επίσης όπως ο περίγυρος του κ. Σαρρή να αποδώσει την απομάκρυνσή του ..στην Ομόνοια.. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι, αφού υπήρχε στις εφημερίδες, ήταν μια πιθανή ερώτηση. Έστω και έτσι, όμως, ήταν αποκαλυπτικά μεροληπτική η ερώτηση: την ίδια εποχή δημοσιεύτηκαν στη Χαραυγη αναφορές για δάνεια χωρίς εξασφαλίσεις - τα οποία ήταν μη εξυπηρετούμενα - τα οποία δόθηκαν σε σωματεία της δεξιάς. Και μάλιστα, η Χαραυγή στις 16/5 επανέλαβε το θέμα – με συγκεκριμένες αναφορές σε Ανόρθωση.[2] Ο κ. Πικής διαβάζει μόνο μερικές

---

[1] http://www.sigmalive.com/inbusiness/news/financials/494413

[2] «Θα ερωτήσει για πρώην στελέχη της Ανόρθωσης;», σελ. 5. Μια πιθανή ερμηνεία για τον περιορισμό των ερωτήσεων του κ. Πική ίσως να ήταν η απάντηση του κ. Σαρρή, ο οποίος απέδωσε την μη παραχώρηση δανείου στην Ομόνοια γιατί δεν ζητήθηκε από στέλεχος όπως ήταν η πρακτική της τράπεζας. Αυτή η απάντηση όμως άνοιξε ουσιαστικά το ζήτημα άλλων σωματείων – και ίσως η επίγνωση των προβλημάτων με τα δάνεια άλλων σωματείων να έκανε τον κ. Πικη να περιορίσει το θέμα. Στο εσωτερικό του σχολίου αναφέρεται και το ΑΠΟΕΛ: «…κατά πόσο παραχωρούσαν μη

εφημερίδες και έτσι διαμορφώνει τις ερωτήσεις του – ή την μεροληπτική ανάγνωση την κάνουν οι εμπειρογνώμονες που διορίστηκαν;
Θα φανεί, βέβαια, στη συνέχεια πώς θα συνεχίσει ο κ. Πικής, αλλά ήδη φάνηκε μεροληπτικός. Μέχρι και στο Inbusiness υπήρχε σχετικό σχόλιο από τον Α. Αντωνίου:

> *«Επίσης δεν γίνεται [κ. Πική] να ρωτάτε αν ζήτησε δάνειο η Ομόνοια, στο πλαίσιο των ερωτήσεων για την απομάκρυνση του [κ. Σαρρή] και να μην ρωτάτε αν αυτό το γεγονός είχε σχέση με την απομάκρυνση του. Εκτός του ότι μαθαίνετε την μίση αλήθεια αφήνετε και ένα σωματείο με μεγάλο κοινωνικό εκτόπισμα εκτιθέμενο, αυξάνοντας την ήδη υπάρχουσα προκατάληψη κατά της επιτροπής. Όπως διερωτήθηκαν και πολλοί φίλοι στα Μέσα Κοινωνικής δικτύωσης γιατί δεν ρωτήσατε για δάνεια σε πρώην μέλη του ΕΣ και για χίλια άλλα προβλήματα στη Λαϊκή;»*

Μηχανισμός ξεπλύματος των ευθυνών των τραπεζών και του κουρέματος; Οι ερωτήσεις και η επιλεκτική έμφαση των πρωτοσέλιδων σε ερωτήσεις ή σε απαντήσεις…

Την επομένη με τον κ. Σιαρλή, ο κ. Πικής συνέχισε ουσιαστικά με τις αναφορές των φιλοκυβερνητικών ΜΜΕ ότι το κούρεμα ήταν γνωστό από πριν. Γνωστό ήταν, αφού το ανέφεραν και τα διεθνή ΜΜΕ, το θέμα είναι αν ήταν μέρος της συμφωνίας. Σε αυτό το σημείο, ο κ. Πικής εστιάστηκε σε συγκεκρίμενες αναφορές από μια επιστολή της ΕΚΤ το Φεβρουάριο - και του διευκρίνισε ο κ. Σιαρλή ότι αυτά ήταν η γενική πολιτική στην Ευρώπη και ότι η συμφωνία που είχε γίνει τον Νοέμβριο δεν προνόησε κούρεμα. Άλλωστε αυτό - ότι το κούρεμα ήρθε τον Μάρτιο - του το είχε πει και ο κ. Σαρρής στην προηγούμενη κατάθεση, όταν του περίγραφε την έκπληξη του για τον Όλι Ρεν. Το να καμώνεται ένας τέως δικαστής, ότι δεν καταλαβαίνει την ουσία μια συμφωνίας και να αναζητεί τρόπους για να δικαιολογήσει ή να επαναφέρει θέματα που ήταν μέρος της κυβερνητικής προπαγάνδας, δεν τιμά ούτε τον κ. Πική, ούτε και την ό,ποια αξιοπιστία απέμεινε στην επιτροπή.

Τα ΜΜΕ ακολουθούν τη γνωστή τακτική: Προσπαθούν να εστιάζουν στην προηγούμενη κυβέρνηση αγνοώντας - έτσι και αλλιώς, είναι τα ίδια ΜΜΕ που συγκάλυπταν τα σκάνδαλα των τραπεζών για τρία χρόνια. Η παρουσίαση των καταθέσεων των Σαρρή και Σιαρλή από το Φιλελεύθερο ήταν χαρακτηριστική. Τις ανταποκρίσεις ανέλαβε η Ελένη Νικολάου – καλή δημοσιογράφος μεν, αλλά σαφώς

εξυπηρετούμενα δάνεια σε πρώην στελέχη αθλητικών σωματείων όπως της ανόρθωσης και του ΑΠΟΕΛ;»

φιλοσυναγερμικη. Οπότε η έμφαση της, συνειδητά ή μη, είναι να αναζητά τρόπους να εστιάζει σε ότι είναι «βολικό». Έτσι, όταν ο Σαρρής βρέθηκε να αντιφάσκει με ότι είπε ο Αναστασιάδης για τον Ρεν δεν βρήκε κανένα θέμα φυσικά - ή το απέκρυψε συνειδητά. Αντίθετα, στο πρωτοσέλιδο του Φιλελευθέρου, η έμφαση εστιάστηκε στις «3 χρυσές ευκαιρίες» για μνημόνιο - κατά το Σαρρή - που υπήρχαν το 2011. Η αυτονόητη ερώτηση γιατί δεν θα έκανε τα ίδια η τρόικα και τότε, αφού όπως είπε ο κ. Σαρρής, το Μάρτιο του 2013 δεν είχαν κανένα ενδοιασμό, δεν φάνηκε να διασταυρώνει το μυαλό όσων αποφάσισαν να προβάλουν τις προσωπικές εκτιμήσεις του πρωτοσέλιδα. Οι αντιφάσεις, προφανώς, δεν είναι μέρος της διαδικασίας δικαιολόγησης. Όταν όμως κατέθεσε ο κ. Σιαρλή και απάντησε στον κ. Πική ότι άλλο είναι οι γενικές αναφορές της Ε.Ε. για το κούρεμα και άλλο οι συμφωνίες που κανείς μαζί τους, η δημοσιογράφος μόλις και ανέφερε την απάντηση - έστω και αν ήταν και γραφειοκρατικά σωστή - σε δύο γραμμές – το όλο κείμενο μισής σελίδας αναλώνεται στην ερώτηση του κ. Πική που εμφανίζεται μάλιστα ως αποκάλυψη;. Είναι αποκάλυψη ή επανάληψη όσων προσπαθούσε να διαδώσει το προεδρικό από το Μάρτη;

Και όταν ο κ. Συλούρης άγγιξε τα σκάνδαλα των τραπεζών, τον λογόκριναν και τον έστειλαν στις εσωτερικές σελίδες

Και η εικόνα ήταν χαρακτηριστική την Τρίτη 21/5, μετά που εμφανίστηκαν οι κ. Συλούρης και Γεωργίου. Ο κ. Συλούρης ήταν ο μόνος μέχρι στιγμής που άγγιξε τα σκάνδαλα των τραπεζών. Αναφέρθηκε και σε στοιχεία για την διαπλοκή ΜΜΕ και τραπεζών, για τα δάνεια στο ΔΣ των τραπεζών, αλλά και για μετακίνηση εκατομμυρίων τν Μάρτιο ενόσω «οι τράπεζες ήταν κλειστές» - όπως και για απειλές. Ο Φιλελεύθερος είχε για πρώτη φορά μια μικρή παραπομπή στο πρωτοσέλιδο, με αναφορά στο ότι εκβιάστηκε η Βουλή τον Απρίλιο του 2012 για τη διάσωση της Λαϊκής. Οι αναφορές στις τράπεζες και τα σκάνδαλα μετατοπίστηκαν στη σελίδα 10. Η εστίαση ήταν κραυγαλέα επιλεκτική.

Το αν η ερευνητική παίζει και αυτό το παιχνίδι – δηλαδή να προβάλει την εκστρατεία του προεδρικού για να ανακυκλώνει θέματα μέσα από τους επιλεγμένους δημοσιογράφους ή τη γενική έμφαση των συντακτών που κωδικοποιούν τα θέμα, είναι κάτι που θα φανεί και παρακάτω.

Η παρουσία του **Ν. Παπαδόπουλου** την Τρίτη ήταν αναμενόμενη στα κλισέ της -επανέλαβε τις επιθέσεις ενάντια στον Δ. Χριστόφια- αλλά επειδή είχε προηγηθεί η ομιλία του κ. Καρογιαν όπου κατονόμασε τον Ν. Παπαδόπουλο σαν μέρος της

ομάδας που συγκάλυπτε άτομα που «.. ***φέρουν τις τεράστιες ευθύνες για την κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος» και «****την* ***υποταγή των πάντων σε μία ολιγαρχία οικογενειοκρατίας και μονοπώλησης των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών»*** υπήρχε και η πιθανότητα να ρωτήσει κάτι σχετικό η επιτροπή. Φυσικά η επιτροπή δεν φαίνεται να μπορεί να χειριστεί τέτοια θέματα. Από ότι φάνηκε δεν τον ρώτησαν καν για την σύγκρουση συμφερόντων που είχε στην βουλή με βάση τα οικονομικά και επαγγελματικά του συμφέροντα στην Λαϊκή. Και φυσικά δεν τον ρώτησαν για τις αντιφάσεις του - να θέλει λ.χ. από τον μια Μνημόνιο από το 2011 αλλα να κατηγορεί ταυτόχρονα την κεντρική σαν «όργανο της τρόικα». Πάντως ο Παπαδόπουλος παραδέχτηκε απρόθυμα για πρώτη φορά και ευθύνη των τραπεζών. Ένα άλλο θέμα που η επιτροπή φαίνεται να μην μπορεί να χειριστεί είναι το θέμα του ποιος θα μπορούσε να πληρώσει το κόστος της ζημιάς των τραπεζών. Ο Ν. Παπαδόπουλος λ.χ. αντιτάχθηκε ενόντα στην φορολόγηση του πλούτου από το 2010 και φαίνεται να διεκδικεί ότι οι κοινωνικές παροχές είναι πρόβλημα. Το να αποφεύγει η επιτροπή να κατανοήσει τουλάχιστον αυτήν την διαφοροποίηση του **πως και αν** πρέπει να φορτωθεί μια κοινωνία την ζημιά των τραπεζών, απλά δείχνει είτε έλλειψη κατανόησης του αντικειμένου, είτε σκόπιμη αποφυγή θεμάτων που θίγουν τα συμφέροντα κάποιων.

Και την ίδια στιγμή ο κ. Σαρρής στη βουλή κατέθετε ότι δεν τον ρώτησαν στην επιτροπή – ότι **η Λαϊκή είχε 4 δις σε «περίεργα» -χωρίς εξασφαλίσεις η με χαμηλό επιτόκιο- δάνεια.**

Ηλιάνα Νικολάου: Προσπάθησε να συγκαλύψει υπόθεση, η οποία ήταν ενώπιόν της ως Επίτροπος Διοίκησης;

Το 2010 λίγο πριν από την αποχώρηση της κ. Νικολάου από τη θέση της Επίτροπου Διοικήσεως συνέβηκε ένα επεισόδιο, το οποίο άφησε μια αίσθηση συγκάλυψης στη θητεία της. Είχε υποβληθεί, τότε, τεκμηριωμένο παράπονο για προσπάθεια καλλιέργειας ρατσιστικού κλίματος και αποκλεισμού των τουρκοκύπριων γονιών από τον σύνδεσμο γονέων της αγγλικής σχολής. Η επίτροπος όφειλε, λόγω αρμοδιότητας, να επιληφθεί του θέματος. Και όπως ανάφερε σε απαντητική της επιστολή, το θέμα των μουσουλμανικών εορτών στο σχολείο ήταν, σαφώς, ένα ζήτημα, με το οποίο μάλιστα είχε ασχοληθεί και πριν.

Η περίπτωση της καταγγελίας ωστόσο, ήταν μεν τεκμηριωμένη, αλλά δεν αφορούσε το θέμα στη γενική του μορφή, αλλά και ισχυρούς παράγοντες, οι οποίοι εμπλέκονταν στην καλλιέργεια του κλίματος και των αποκλεισμών. Σε εκείνη την περίπτωση, η κ. Νικολάου προτίμησε να προβεί σε κινήσεις που μπορούν να εκληφθούν ως τρόπος συγκάλυψης. Αποχωρώντας, έστειλε μια βιαστική επιστολή η οποία, ουσιαστικά, έκλεινε το ζήτημα χωρίς ουσιαστική εξέταση. Το παράδοξο ήταν ότι η συγκεκριμένη βιαστική κίνηση, δεν ήταν καν σε γνώση των στελεχών του γραφείου της επίτροπου διοικήσεως, οι οποίοι θεωρούσαν ότι το όλο θέμα θα διερευνατο από την επόμενη επίτροπο διοικήσεως.

Είναι έκδηλο ότι η κ. Νικολάου, παρά τις καλές της προθέσεις, όπως δηλώνονται στην αρχή της απαντητικής της επιστολής, και το ενδιαφέρον της για τα ίσα δικαιώματα, εντούτοις στη συγκεκριμένη περίπτωση φαίνεται να προτίμησε να αποφύγει το θέμα για να μην έρθει σε αντιπαράθεση με ισχυρά συμφέροντα – πολιτικών, ΜΜΕ αλλά και οικονομικών παραγόντων.

Ιστορικό του θέματος

Μετά από αριθμό ρατσιστικών επεισοδίων εναντίων τουρκοκυπρίων μαθητών στην Αγγλική Σχολή και την οργανωμένη προσπάθεια να αποκλειστούν οι τουρκοκύπριοι γονείς από το Συμβούλιο του Συνδέσμου Γονέων, υποβλήθηκε στην Αρχή Ισότητας της οποίας η κ. Ηλιάνα Νικολάου προΐστατο, παράπονο από ομάδα γονιών μαθητών της σχολής. Συγκεκριμένα, έγινε γραπτή καταγγελία με ημερομηνία 29 Σεπτεμβρίου 2010 εναντίων του τηλεοπτικού σταθμού Αντένα, των εφημερίδων Σημερινή, Φιλελεύθερος, Ένωσης, Ποντίκι και της διαδικτυακής εφημερίδας Offsite, καθώς και 7 μελών του Συνδέσμου γονέων της Αγγλικής για *“inciting racial hatred and religious intolerance and creating an environment of fear and insecurity for children of the school, their parents and teachers”* μεταξύ άλλων.

Στην καταγγελία γίνετε, επίσης, αναφορά στον εκβιασμό της διευθύντριας της Αγγλικής Σχολής από τον πρόεδρο της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής Νικόλα Παπαδόπουλο και τη μη έγκριση της χορηγίας του σχολείου από τη Βουλή. Η απειλή του παγώματος των κονδυλίων, χρησιμοποιήθηκε ως μοχλός πίεσης για να εξαναγκαστεί το σχολείο να αφαιρέσει από το ημερολόγιο του τις μουσουλμανικές αργίες.

Μετά την υποβολή της καταγγελίας, οι γονείς ζήτησαν να έχουν συνάντηση με την κ. Ηλιάνα Νικολάου, ενημερώνοντας ότι είχαν να παραδώσουν επιπλέον στοιχεία. Δυο μέρες πριν την λήξη της θητείας της ως Επιτρόπου, ο λειτουργός που εξέταζε το παράπονο, ενημέρωσε τους γονείς τηλεφωνικώς ότι δεν υπήρχε ο χρόνος να δουν την κ. Νικολαου και ότι θα διευθετούσε συνάντηση με τον νέο Επίτροπο. Προφανώς, όμως, δεν ήξερε ότι η κ. Ηλιάνα Νικολάου είχε ήδη κλείσει την υπόθεση, παρακάμπτοντας τον χωρίς να τον ενημερώσει. Έτσι, ενώ στις 15 Δεκεμβρίου 2010 ο λειτουργός ζητούσε από τους γονείς να επανέλθουν μετά το διορισμό του νέου επιτρόπου, επιστολή της κ. Νικολάου με ημερομηνία 13 Δεκεμβρίου 2010 ήταν καθ' οδόν προς τους γονείς, που προέβησαν στην καταγγελία.

Η επιστολή, σαφώς, γραμμένη βιαστικά, συμπεριλαμβάνει ανακρίβειες. Αναφέρει ότι «*οι καταγγελίες σας παραλήφθηκαν στο γραφείο μου λίγες μόνο μέρες πριν από την ημέρα που έγινε συνέλευση κατά τη οποίαν, όπως ενημερώθηκα, μετά από σχετική ψηφοφορία εκλέγηκαν νέα μέλη στον σύνδεσμο*» για να καταλήξει …

"*Εν όψει τούτου, θεωρώ ότι δεν θα ήταν πρόσφορη οποιαδήποτε παρέμβασή μου αναφορικά με τα θέματα που εγείρετε και αφορούν τον Σύνδεσμο Γονέων της Αγγλικής Σχολής*»

Το συμπέρασμα που εξάγεται από το πιο πάνω απόσπασμα είναι ότι τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου γονέων, τα οποία καταγγέλθηκαν αντικαταστάθηκαν από νέα. Αυτό, όμως, δεν συνάδει με τα πραγματικά γεγονότα. Οι 7 γονείς που αναφέρονται ονομαστικώς στην καταγγελία, συνέχισαν να είναι μέλη του Δ.Σ., μάλιστα χωρίς η συνέχιση της θητείας τους να τεθεί σε ψηφοφορία. Επιπλέον, στη Γενική Συνέλευση στην οποίαν η κ. Ηλιάνα Νικολάου αναφέρεται, επιτεύχθηκε ο πλήρης αποκλεισμός των Τουρκοκυπρίων γονιών από το δεκαπενταμελές Δ.Σ. του Συνδέσμου, που ήταν και το ζητούμενο της συντονισμένης προσπάθειας των εθνικιστών γονιών, όπως τεκμηριώνετε από την καταγγελία. (Οι τουρκοκύπριοι μαθητές αποτελούν περίπου το 15% των μαθητών της Αγγλικής Σχολής.)

Ως εκ τούτου, η επιστολή της Ηλιάνας Νικολάου δημιουργεί υποψίες για παραπλάνηση και για κλείσιμο της υπόθεσης προτάσσοντας δικαιολογητικά στοιχεία τα οποία δεν ευσταθούν. Στην περίπτωση που η ενέργεια της δεν ήταν κακόβουλη, τότε έχουμε να κάνουμε με επιπόλαιους χειρισμούς οι οποίοι υποσκάπτουν την εμπιστοσύνη στο άτομο της, αλλά και στο θεσμό Επιτρόπου Διοικήσεως, αφού πλήγεται ως τέτοιος.

Η Αγγλική Σχολή, ακόμα πληρώνει την αδυναμία της Αρχής Ισότητας να κάνει σωστά και δίκαια την δουλειά της. Οι εθνικιστές γονείς εξέλαβαν την απόφαση αυτή ως νομιμοποίηση των ενεργειών τους και συνέχισαν ανενόχλητοι τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εις βάρος μιας μερίδας μαθητών. Το 2011 προχώρησαν στην περαιτέρω αποδημοκρατικοποίηση του καταστατικού του συνδέσμου, το οποίο κατέχει την μοναδικότητα στην Κύπρο και πιθανώς στην ΕΕ, να τίθενται σε ψηφοφορία μόνο το ένα τρίτο των θέσεων του Δ.Σ. Με τον τρόπο αυτό διασφάλισαν τον έλεγχο του σε βάθος χρόνου. Την ίδια χρονιά, σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Επιτροπής Οικονομικών Νικόλα Παπαδόπουλο, ετοιμάστηκε νομοσχέδιο για την Αγγλική Σχολή, το οποίο προνοεί να διορίζουν αυτοί μαζί με τον φίλα προσκείμενο Σύνδεσμο Αποφοίτων (με τον οποίον έχουν κοινές «ανησυχίες»), την πλειοψηφία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου – αυτό σημαίνει να περάσει στα χέρια τους ο απόλυτος έλεγχος της Αγγλικής Σχολής. Και μιλούμε για δύο οργανώσεις οι οποίες στις γενικές τους συνελεύσεις των δύο τελευταίων χρονών προσήλθαν περίπου 30 άτομα στην κάθε μια εξ αυτών, σε ένα σχολείο που έχει περισσότερους από 2000 γονιούς. Το γεγονός ότι μια μικρή αριθμητικά ομάδα κατάφερε να ελέγξει σε τόσο μεγάλο βαθμό την Αγγλική Σχολή είναι ενδεικτικό της πολιτικοοικονομικής δύναμης που διαθέτει ο κύκλος τους.

Ταυτόχρονα, συνέχισαν τις προσπάθειες υπόσκαψης της παρουσίας των τουρκοκύπριων μαθητών στην Αγγλική Σχολή.[3] Δείγμα της στάσης τους είναι η διεξαγωγή της φετινής Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Γονέων την ημέρα της μεγαλύτερης μουσουλμανική γιορτής.

Και κάτι επίσης σχετικό με την παρούσα Επιτροπή Διερεύνησης για την Οικονομία. Την περίοδο στην οποία η καταγγελία αναφέρεται, μέλη της Κεντρικής Τράπεζας πρωταγωνιστούσαν, χρησιμοποιώντας χρόνο και μέσα της εργασίας τους, στην εκστρατεία αποκλεισμού των τουρκοκυπρίων από την Αγγλική Σχολή. Αυτό τεκμηριώνεται και από emails που στέλλονταν μαζικά

[3] Υπάρχει παλαιότερη μαρτυρία μέλους του Συνδέσμου, ότι συζητήθηκαν σε συνεδρίαση του Δ.Σ. του Συνδέσμου τρόποι για να επιτευχθεί η εκδίωξη των τουρκοκυπρίων μαθητών.

από την Κεντρική Τράπεζα προς γονείς της Αγγλικής Σχολής (τα οποία τεκμήρια και κατέχουμε).

Η ουσία είναι ότι η κ. Ηλιάνα Νικολάου με τον τρόπο που ενήργησε, ουσιαστικά προστάτευσε την οικονομικοπολιτική ελίτ (τραπεζίτες, δικηγόρους & λογιστές των τραπεζών & πολιτικούς τους εκπρόσωπους), οι οποίοι θεωρούν την Αγγλική Σχολή ιδιωτικό τους φέουδο και παραβιάζουν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Γνωρίζουμε ότι εκτός του Νικόλα Παπαδόπουλου, ο Ιωνάς Νικολάου, επίσης, ήταν και είναι δραστήριο μέλος αυτής της ομάδας. Ως εκ τούτου και το αίσθημα καχυποψίας που πλανάται όσον αφορά στον διορισμό της κ. Ηλιάνας Νικολάου στη Διερευνητική Επιτροπή για την Οικονομία.

Η δημοσιογραφία ως προπαγάνδα μετατόπισης: όταν αντιφάσκει ο Αναστασιάδης, ο Παρούτης παίζει την κασέτα «φταίει ο Χριστόφιας» - ή πώς μερικοί κάνουν ότι δεν κατανοούν καν τα «απόρρητα» τεκμήρια, που τους δίνονται

Στη ψυχαναλυτική διαδικασία, όταν κάποιος νοιώθει πίεση από κάτι που φοβάται να αγγίξει/δει, τότε το υποσυνείδητο του εμπλέκεται σε μια διαδικασία μετάθεσης του απωθημένου σε άλλα άτομα, ώστε να συγκαλυφθούν οι ενοχές του ατόμου. Στην προπαγάνδα χρησιμοποιείται ο ίδιος μηχανισμός με πιο συνειδητό τρόπο – οι

δημοσιογράφοι που εξυπηρετούν κάποια συμφέροντα ή εξουσία προσπαθούν να φορτώσουν αλλού τις ευθύνες των πολιτικών τους οποίους εξυπηρετούν.

Όταν το επιτελείο του Αναστασιάδη αποφασίζει να τα ρίξει στον Ντάουνερ για να καλμάρει την αντιπολίτευση…

Η πρακτική του Πολίτη ήταν ένα κλασικό παράδειγμα, το οποίο μπορεί και να γίνει κάποτε παράδειγμα για τις απόπειρες χειραγώγησης αυτήν την εποχή. Στο τέλος της βδομάδας, η κυβέρνηση πιάστηκε σε μια νέα σειρά αντιφάσεων σχετικά με να έγγραφο που ετοίμασε ο Ντάουνερ. Αρχικά, συμπεριφέρθηκε λες και δεν τα ήξερε, μετά ειπώθηκε ότι μόλις το είχε πάρει, μετά ότι το έγγραφο υπήρχε από τις 30 Απριλίου κλπ. Οι αντιφάσεις άγγιζαν τα όρια της κωμωδίας. Σε εκείνο το πλαίσιο, το επιτελείο του προεδρικού αποφάσισε να χρησιμοποιήσει την τακτική των επιστολών – η ίδια τακτική είχε χρησιμοποιηθεί και στο τέλος του Μάρτη για να μετατοπιστεί η ευθύνη από τις αποφάσεις Αναστασιάδη για τον κούρεμα στον Δημητριάδη. Εδώ, ξαφνικά, ο Αναστασιάδης ανακάλυψε ότι είχε πρόβλημα με τον Ντάουνερ. Δηλαδή αντί τουλάχιστον να ειπωθεί ειλικρινά τί έγινε, ξαφνικά, ο Αναστασιάδης ζητούσε να μάθει τί είδους δείπνο θα είχανε με τον Έρογλου.

Η στροφή Αναστασιάδη ήταν και λίγο αστεία – ο Ντάουνερ "είχε άριστες σχέσεις" με τον Αναστασιάδη και πριν και κατά την προεκλογική περίοδο και ο Μ. Δρουσιώτης που διορίστηκε στο προεδρικό, θεωρείται το άτομο το οποίο έχει άμεση πρόσβαση στο απεσταλμένο του γ.γ. του ΟΗΕ. Το να έγινε οτιδήποτε, χωρίς να το ξέρει το προεδρικό, αποκλείεται – αλλά ήταν και αστείο ότι ο Αναστασιάδης καμωνόταν ότι ξεχνούσε την προηγούμενή του σχέση με τον Ντάουνερ. Μέχρι και ο Πολίτης το σχολίασε ειρωνικά το Σάββατο: «Του βρόμισε τώρα ο Ντάουνερ». Και την επομένη ο ίδιος δημοσιογράφος, ο Β. Βασιλείου, σε μια εντυπωσιακή μεταμόρφωση, ανακάλυψε ότι τελικά δεν ήταν μια στροφή υπό την πίεση των αντιφάσεων για το έγγραφο, αλλά κάποιο "σχέδιο". Έμοιαζε πια να επιστρατεύεται ότι σοβαρότητα έμεινε για να δικαιολογηθεί η γκάφα. Αν υπήρχε τέτοιο "σχέδιο", θα το ήξερε ο δημοσιογράφος από την προηγούμενη. Αλλά ανέλαβε το προεδρικό τώρα να κατασκευάσει την εικόνα ότι η επίθεση ενάντιον του Ντάουνερ είχε να κάνει με το ότι θα παρέμβαινε ο Κέρρυ στον Νταβούτογλου, που θα παρακολουθούμε στενά τις συνομιλίες, και θα... κλπ κλπ. Τα σενάρια μεγαλοπιάσματος του προεδρικού, όπως και πριν το κούρεμα, σε φουλ φούσκωμα. Ο Νταβούτογλου ξέρει πολύ καλά το κυπριακό και καταλαβαίνει ότι τους τελευταίους δυο μήνες, χωρίς να κάνει ιδιαίτερες κινήσεις η Τουρκία, είναι και πάλι βήματα μπροστά, μετά από 4 χρόνια. Τώρα το προεδρικού θέλει να φτιάξει την εικόνα ότι ο Κέρρυ θα πιέσει τον Νταβούτογλου. Δεν φαίνεται να έγινε αντιληπτή η αδυναμία του να πείσει τον Ερτογάν να μην πάει στη Γάζα.

..οπότε πρέπει να «φταίει ο Χριστόφιας»…για να μετακινηθεί η εικόνα από το προεδρικό

Λογικά, βέβαια, αν ο Πολίτης έκανε απλή δημοσιογραφία θα είχε κανένα καρτούν με τον Αναστασιάδη να λέει σε σχέση με τον Ντάουνερ και το έγγραφο «μα εγώ εν τζαι..»

Ο Πολίτης, βέβαια, έχει ακριβώς ένα τέτοιο καρτούν αλλά... ειναι με τον Χριστόφια.

Όπως άλλωστε θα ανέμενε κάποιος από την εφημερίδα που κατασκεύασε χωρίς ντροπή ένα από τα πιο κραυγαλέα ψέματα της υπόθεσης για το Μαρί στο πρωτοσελιδο της επομενης της εκρηξης. Το κείμενο για το Χριστόφια είναι τεκμήριο παραπλάνησης, αλλά και από μόνο του ένα ενδιαφέρον τεκμήριο για το τί έγινε το Μάιο του 2012 – και ποιοί συγκάλυπταν ακόμα και το 2013.

Ο τίτλος: « Η έγνοια του Χριστόφια ήταν η αντιπολίτευση!»

Ήταν ένας τέλειος τίτλος από τον παλιό Πολίτη για τη δειλία του Αναστασιάδη να αναλάβει τις ευθύνες του και να πει πότε πήρε το έγγραφο κλπ. Η έγνοια του Αναστασιάδη ήταν όντως η αντιπολίτευση.

Ας δούμε όμως και το περιεχόμενο, γιατί εκφράζει και ένα είδος παραπλάνησης μέσα από την αποσπασματικές αναφορές και την προσπάθεια να αφαιρεθεί το πλαίσιο από όσα αναφέρονται. Το κείμενο του Παρούτη στηρίζεται σε «απόρρητο» μας λέει κείμενο για τα πρακτικά του υπουργικού στις 17 Μαΐου. Ο δημοσιογράφος δεν εξηγεί που βρέθηκε το απόρρητο έγγραφο. Η νυν κυβέρνηση μοιράζει τα κρατικά αρχεία δεξιά και αριστερά; Κάποιος στο προεδρικό με πρόσβαση στον Πολίτη, το πιο πιθανόν ο φίλος του κ. Ντάουνερ, ο Μ. Δρουσιώτης αποφάσισε εκείνη την εβδομάδα να εστιάσει στο Χριστόφια να συγκαλύψει ακόμα μια γκάφα του εργοδότη του.

Όταν η διαπίστωση ότι η Λαϊκή δημιουργούσε «σοβαρότατο πρόβλημα» θεωρείται ύποπτη ... για να μην εστιαστεί το θέμα στο ποιοί πίεζαν για το μηχανισμό στήριξης, την άνοιξη του 2012

Η επίμαχη φράση, σύμφωνα με το δημοσιογράφο είναι ότι ο Δ. Χριστόφιας είπε ότι υπήρχε, λόγω Λαϊκής «σοβαρότατο πρόβλημα» στην οικονομία. Ο δημοσιογράφος, ακολουθώντας τη συνηθισμένη τακτική της αποσπασματικής αναφοράς την οποία χρησιμοποιεί και ο ίδιος και ο Δρουσιώτης, βγάζει παραπλανητικά τη φράση από το κείμενο. Στο κείμενο, ο τέως πρόεδρος αναφέρεται με σαφήνεια στην αρχή του αποσπάσματος ότι ο στόχος ήταν να φτάσει η Κυπριακή Δημοκρατία μέχρι τις 30/6 για να «γλιτώσουμε». Για οποίον θα ήθελε να δει τα τεκμήρια - προφανώς όχι για τις προθέσεις του κ. Παρούτη - ο Δ. Χριστόφιας αναφερόταν στην ημερομηνία

ολοκλήρωσης της ανακεφαλαιοποίησης – και στις πιέσεις για ένταξη στο μηχανισμό στήριξης. Το σοβαρότατο πρόβλημα, λοιπόν, είχε να κάνει με τις πιέσεις για ένταξη σε εκείνο τον μηχανισμό. Ο δημοσιογράφος κάνει ότι δεν το καταλαβαίνει, διότι βέβαια ο στόχος του - για αυτό του δόθηκαν και παράτυπα τα "απόρρητα" αρχεία - είναι να μετατοπίσει το θέμα όχι να αναγνωρίσει ότι ο τότε πρόεδρος δεν ήθελε την τρόικα. Και η αναφορά υπενθυμίζει ότι, ενώ η τότε κυβέρνηση προσπαθούσε να αποφύγει το μηχανισμό, η αντιπολίτευση πίεζε για αυτό – και σε αυτό το πλαίσιο, η στάση της ήταν προβληματική για την προσπάθεια αποφυγής της τρόικα και του μνημονίου. Αυτό το πλαίσιο που δίνει νόημα στην φράση για την αντιπολίτευση ο κ. Παρούτης δεν μπορεί να αναφέρει. Οποτε μένει στη γενική μετατόπιση από τον Αναστασιάδη στο Χριστόφια και αφήνει τη σοβαρότητα του κείμενου του να αιωρείται - όντως λ.χ. εννοεί ότι δεν καταλαβαίνει γιατί μια κυβέρνηση που δεν είχε κοινοβουλευτική πλειοψηφία θα είχε έγνοια για την στάση της αντιπολίτευσης.

Το θέμα του μηχανισμού στήριξης ο δημοσιογράφος το μεταθέτει σε πιο κάτω ενότητα όταν μιλά για την αναφορά του κ. Σιαρλή – έτσι οι πιέσεις της τότε αντιπολίτευσης συγκαλύπτονται με το οι "ευρωπαϊκοί θεσμοί" φαίνονταν να θέλουν την Κύπρο στο μηχανισμό. Και όχι ο Αβέρωφ, ο Ν. Παπαδόπουλος και στο βάθος ο Αναστασιάδης. Αν το θέμα ήταν μόνο δημοσιογραφικό - αντί θέμα προπαγανδιστικής μετατόπισης - αυτό θα μπορούσε να ήταν η κύρια είδηση – ότι υπήρχαν πίεση από τότε για ένταξη στον μηχανισμό. Και τί ρόλο έπαιξε τελικά η Τράπεζα Κύπρου, η οποία ήρθε λίγες μέρες πριν τις 30 Ιουνίου να ζητήσει στήριξη. Αν ήδη όπως φαίνεται τεκμηριωμένα η κυβέρνηση προσπαθούσε να αποφύγει τον μηχανισμό και την πίεζαν οι τραπεζίτες τότε προφανώς έχουμε ένα θέμα που ο πολίτης το καταπίνει αμάσητο γιατί δεν μπορεί να το πει.

Μα γίνεται ένας Πρόεδρος να είναι καχύποπτος για το τραπεζικό κεφάλαιο, όταν η Λαϊκή ζητούσε δημόσιο χρήμα;

Η πιο αποκαλυπτική στιγμή είναι όμως η αναφορά του τέως προέδρου για τους συμβούλους, που θα διόριζε η κυβέρνηση. Έχοντας μπροστά της μια τράπεζα, που ερχόταν να ζητήσει χρήματα, παρά τις τόσες υποσχέσεις ότι "όλα πήγαιναν καλά", θα ήταν το πιο λογικό να αναμένει κάποιος από τους αρμόδιους να μην επαναδιορίσουν άτομα, που ήταν στο ίδιο κύκλωμα. Και λογικά που θα είχαν νομιμοφροσύνη στην πολιτεία αντί στο τραπεζιτικό κεφάλαιο. Και ο Δ. Χριστόφιας ήταν εξαιρετικά σαφής για το πρόβλημα. «..τα τρία άτομα που θα διορίσουμε εύχομαι και ελπίζω να μην είναι εκπρόσωποι του τραπεζικού κεφαλιού που τάχατες γνωρίζουν τα πάντα. Πρέπει να είναι οικονομολόγοι, πρέπει να είναι άνθρωποι που καταλαβαίνουν από αυτά τα πράγματα, αλλά να είναι άνθρωποι που να είναι αφοσιωμένοι στην κυβέρνηση και

όχι στο τραπεζικό κεφάλαιο.» Ακόμα και ένας απόμακρος παρατηρητής θα θεωρούσε αυτονόητο το ότι η πολιτεία - και την πολιτεία εκπροσωπούσε η κυβέρνηση - θα ζητούσε λόγο στην τράπεζα – και θα ζητούσε να μην ελέγχουν την κατάσταση τα γνωστά τζάκια. Ο Παρούτης κάνει ότι δεν καταλαβαίνει. Και φυσικά, δεν τολμά να πει ότι στη βουλή ο ΔΗΣΥ, το κόμμα του νυν προέδρου, τελικά επέβαλε, μαζί με το ΔΗΚΟ, το Φιλίππου της εποχής των συγκάλυψης των γιουγκοσλαβικών κεφαλαίων. Τέτοιους ήθελε και ο κ. Παρούτης – των τζακιών.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μια αποκάλυψη για το πώς τα τζάκια της Τ. Κύπρου οδήγησαν τη χώρα στη τρόικα: το Σεπτέμβριο του 2011 απέρριψαν προσφορά 800 εκατομμυρίων και 9 μήνες μετά «ανακάλυψαν» ανάγκες 500 εκατομμυρίων

Η συνέντευξη του κ. Α. Νεοκλέους, δικηγόρου του ρώσου μεγαλοεπενδυτή στην Τράπεζα Κύπρου του Ριμπολόβλεφ, για το πώς το Δ.Σ. της τράπεζας που ελεγχόταν από τα κυπριακά τζάκια απέρριψε πρόταση του ρώσου επενδυτή για βοήθεια, ήταν ίσως η πιο αποκαλυπτική είδηση των τελευταίων μηνών για το πώς οδηγηθήκαμε στην κρίση. Αποσιώπηση της από τα ΜΜΕ που έκαναν ότι δεν μπορούσαν να δουν το πλαίσιο, δεν ήταν έκπληξη. Το γεγονός, ωστόσο, ότι δημοσιεύτηκε με πρωτοσέλιδη αναφορά στο Φιλελεύθερο της Κυριακής, είναι σαφώς ενδιαφέρον – και στο παρόν στάδιο η κ. Θ. Θειοπούλου διεκδικεί τον τίτλο της πιο σοβαρής αναλύτριας στον οικονομικό τύπο. Αυτό που αποφεύγει η ερευνητική, το κάνουν

έστω μερικοί δημοσιογράφοι. Αν και προφανώς τέτοια στοιχεία θα έρθουν και από το εξωτερικό – όπως έγινε και προεκλογικά.

Τα πολλά μυστήρια των τραπεζών συγκλίνουν σε μια αποκαλυπτική στιγμή: Σεπτέμβριος 2011

Κατ' αρχήν, είναι σημαντικό να θυμάται κάποιος το πλαίσιο. Η αναφορά για προσφορά τον Σεπτέμβριο του 2011 δεν είναι τυχαία ούτε απομονωμένη, όσον αφορά την κρίση στον τραπεζικό τομέα: η κρίση στην Ελλάδα επιδεινωνόταν και η χώρα μετά την κατ'αρχην απόφαση για κούρεμα τον Ιούλιο του 2011, όδευε στην επικύρωσή του, τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου. Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει να αναφερθεί ότι και η δανειοδότηση της Λαϊκής από τον ΕΛΑ ξεκίνησε επίσης το ίδιο μήνα. Ήδη ,η Λαϊκή είχε ανοικτή πύλη διοχέτευσης χρημάτων στην Ελλάδα μέσω της μετατροπής της Εγνατίας σε θυγατρική, το Μάρτιο του προηγούμενου χρόνου. Σύμφωνα με τον Κρ. Παύλου, ο οποίος ανέλαβε το Δεκέμβριο του 2011, στη Λαϊκή ήδη στο τέλος εκείνου του χρόνου τα χρέη της Λαϊκής είχαν εκτοξευθεί στα 9 δις – όσα θα είχε τελικά στον ΕΛΑ, όπου μεταφέρθηκαν. Ήταν, λοιπόν, σαφές σε εκείνη την περίοδο ότι ο τραπεζιτικός τομέας, είτε λόγω της αγοράς δις ελληνικών ομόλογων - και παράτυπα στην Τράπεζα Κύπρου - είτε λόγω της δανειακής επέκτασης στην Ελλάδα - όπου τα δάνεια είχαν φτάσει τα 24 δις - βρισκόταν σε σοβαρή κρίση. Το έλεγαν και οι οίκοι αξιολόγησης. Τα ΜΜΕ, βέβαια, το κάλυπταν με διθυράμβους για τις επιτυχίες των στρες τεστ, που έκαναν οι ίδιοι στις τράπεζες τους.

Μπροστά στον κίνδυνο να χάσουν έστω και δύο έδρες στο ΔΣ, αποφάσισαν ότι το κούρεμα των ελληνικών ομόλογων δεν ήταν πρόβλημα και αρνήθηκαν προσφορά 800 εκατ.

Το ενδιαφέρον είναι πως αντέδρασε το τραπεζικό κατεστημένο. Είναι ήδη γνωστό ότι άτυπα εσωτερικοί και εξωτερικοί παράγοντες που είχαν σχέση με τις τράπεζες - όπως ο Ν. Παπαδόπουλος με πολλαπλές σχέσεις με τη Λαϊκή - εναντιώθηκαν στο ρωσικό δάνειο για να ανανεωθούν τα ήδη υφιστάμενα κρατικά δάνεια – επέμεναν σε μνημόνιο από τότε. Η πληροφορία ότι και στην Τράπεζα Κύπρου έγινε κάτι ανάλογο είναι εντυπωσιακό.

«Γίνονταν σκέψεις τότε για αύξηση του κεφαλαίου της κατά 600 εκατομμύρια εκ των οποίων τα 400 εκατομμύρια προέρχονταν από μετατροπή των ΜΑΕΚ και 200 εκατομ. μετρητά.

Η πρόταση τότε του κ. Ριμπολόβλεφ και των συμβούλων του ητο να μην μετατραπούν τα ΜΑΕΚ γιατί αυτά [εν πάσει περιπτώσει] υπολογίζονται στην κεφαλαιουχική δύναμη

[tier one], αλλά να γίνει μια πραγματική ενίσχυση κεφαλαίου με νέο χρήμα 600 εκατομμύρια ή ακόμα καλύτερα με 800 εκατομ.

Ανέφερε δε στα μέλη του συμβουλίου και της διοίκησης της τράπεζας ότι εκείνη η περίοδος ήταν ίσως η τελευταία εύκαιρα για την αύξηση της κεφαλαιουχικής βάσης της τράπεζας γιατί αργότερα η κρίση θα χειροτέρευε και η εξεύρεση νέου χρήματος θα πολύ πιο δύσκολη, αν όχι αδύνατη.»

Και τί του απάντησαν οι κ. Αριστοδήμου και ο Ηλιάδης, που ήταν πρωταγωνιστής στην αγορά ομολόγων το 2009-10;

«..η διοίκηση της τράπεζας αποφάσισε ότι δεν υπήρχε τέτοια ανάγκη εκείνο το χρονικό διάστημα.»

Δηλαδή μπροστά στην ολοκλήρωση του κουρέματος, ο κ. Ηλιάδης που ήξερε από πρώτο χέρι της έκθεση της τράπεζας στην Ελλάδα, δήλωνε όλα καλά. Η αντίφαση και η παραπλάνηση έγιναν εξόφθαλμα, όταν τον Ιούνιο του 2012 η τράπεζα ήρθε κα ζήτησε 500 εκατομμύρια, σπρώχνοντας το κράτος στο μηχανισμό στήριξης. Και τότε, βέβαια, η διοίκηση παραπλάνησε, όπως απέδειξε και έρευνα της κεφαλαιαγοράς, το κοινό και του μετόχους, αφού τους διαβεβαίωνε ότι όλα ήταν καλά – μέχρι και μερικές μέρες, πριν τις 25 Ιουνίου. Θα έπρεπε λογικά να δώσουν πολλές εξηγήσεις τα εν λόγω άτομα. Αλλά στο βάθος φαίνεται ότι ο βασικός στόχος ήταν να μην δοθεί ρόλος σε άλλους επενδυτές πλην των τζακιών της Λευκωσίας. Ο Ριμπολόβλεφ είχε ζητήσει ένα με δυο μέλη στο Δ.Σ. με βάση και το μετοχικό του κεφάλαιο – αφού του είπαν ότι το αίτημα ήταν «πολύ λογικό και δίκαιο», τελικά «..τα δυο μέλη που αντιστοιχούσαν στο μετοχικό του κεφάλαιο, που πρότεινε ο κ. Ριμπολόβλεφ δεν έγιναν καν δεκτοί ως υποψήφιοι.»

Προφανώς, το βαθύ κατεστημένο της οικογενιακοκρατίας ένιωθε να απειλείται και προτίμησε να ρίξει τη χώρα ολόκληρη και την τράπεζα στο μηχανισμό στήριξης. Τελικά, ήταν και μια κίνηση απερισκεψίας για τους ίδιους – μη κατανοώντας τις κινήσεις στην Ευρώπη, και ζώντας στον μικρόκοσμο της Λευκωσίας όπου 5-6 οικογένειες ελέγχουν τα ΜΜΕ και τις τράπεζες, νόμισαν ότι η υστερία που ξεσήκωσαν ενάντια στην αριστερή κυβέρνηση ήταν αρκετή για να πείσει και στην Ευρώπη. Τον Μάρτιο του 2013 συνειδητοποίησαν ότι το κυπριακό κοινό δεν ήταν διατεθειμένο να προσφέρει τις ό,ποιες καταθέσεις του για τις μετοχές της οικογένειας Τριανταφυλλίδη Πολυβίου, αλλά και η Ε.Ε ήξερε πολύ καλά ποιοί έφταιγαν για την κρίση. Η εικόνα του Πολυβίου να παραπονιέται σαν κακοφανισμενο αγοράκι γιατί του συμπεριφέρθηκε περιφρονητικά ένας νεαρός της τρόικα, ήταν εκφραστική της όλης κατάντιας των τζακιών και των παραγόντων τους. Από το μπούμερανγκ των δικών τους κινήσεων.

Και βέβαια, το Σεπτέμβριο του 2011 ο δικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου, ο κ. Πολυβίου, έκανε μια δική του παράσταση – ίσως όχι τυχαία

Και για όσους αναζητούν τη σύνδεση των τραπεζιτικών σκανδάλων με την πολιτική, η ξαφνική μετατροπή του Πολυβίου, το Σεπτέμβριο του 2011, από ερευνητή σε μονομερή δικηγόρο όσων ήθελαν να φορτώσουν μια έκρηξη σε στρατόπεδο στον τότε πρόεδρο, μπορεί να μην ήταν τυχαία. Ο Πολυβίου, όπως έδειξε και η προηγούμενη δημόσια διερεύνησή του, έχει ένα ευρύ πλαίσιο διαπλεκομένων συμφερόντων στην Τράπεζα Κύπρου – ως δικηγορικό γραφείο, μέτοχος, μέλος της ιστορικής οικογένειας που ελέγχει την τράπεζα κλπ. Η απόφαση εκείνων των τζακιών να μη δεχθούν τη ρωσική προσφορά ήταν βέβαια και μια κίνηση δυσφορίας, γιατί ερχόταν βοήθεια που ζητούσε λόγο στην τράπεζα, ενώ αυτοί ήθελαν να πληρώσει το δημόσιο με λιτότητα της κοινωνίας και να τους μείνει η τράπεζα όπως την είχαν.

Τα τζάκια της Τράπεζας Κύπρου είναι αδίσταχτα – δεν χαρίστηκαν ούτε στα τζάκια της Λαϊκής

Το ότι χειρίστηκαν στην εξουσία τους για να αποτελειώσουν ακόμα και τη Λαϊκή, το Μάρτιο είναι μια διάσταση που δεν διερευνήθηκε ακόμα – αλλά η συζήτηση γιατί δεν διαχωρίστηκε και η Τράπεζα Κύπρου σε καλή και κακή και ακολούθως να ενωθούν οι δυο καλές, θα πρέπει να γίνει κάποτε. Ο Κ. Παύλου πάντως, ο οποίος αναδεικνύεται σαν το πιο σοβαρό μέχρι στιγμής άτομο από την διοίκηση της Λαϊκής, το έθεσε ευκρινώς σε μια συνέντευξη του:

«Το πρώην μέλος του Δ.Σ. της Λαϊκής Τράπεζας, ανέφερε πως το Σαββατοκύριακο μετά την 21 Μαρτίου κάτι προέκυψε και αντί να προχωρήσει το σχέδιο για δημιουργία καλής και κακής Λαϊκής, τελικά αποφασίστηκε η διάλυση της τράπεζας και η απορρόφηση των στοιχείων της από την τράπεζα Κύπρου: «Αν και δεν έχω στοιχεία είμαι σχεδόν σίγουρος πως γνωστά τζάκια της Λευκωσίας παρενέβησαν για να μην χάσουν την τράπεζα Κύπρου.» [14/5/2013, Α. Αντωνιου InBusiness]

Και θα μπορούσε να συμπληρώσει ότι όλα τα θεάματα των επιθέσεων εναντίον του Δημητριάδη τότε, η μονομερής εστίαση στον ΕΛΑ της Λαϊκής και η πίεση να μην γίνει απομειωση μετοχών στην Τράπεζα Κύπρου ήταν μέρος του σκηνικού αλλαγής έμφασης για να σωθεί η Τ. Κύπρου, έστω και σε βάρος της Λαϊκής. Όταν σφάζεται το κεφάλαιο μπορεί να είναι αδίστακτο ακόμα στις μεταξύ του σχέσεις.

Το κούρεμα ήταν «αριστοκρατικό», η οικονομία περιμένει το μέγεθος της ύφεσης, και η κυβέρνηση κάνει ρουσφέτι στο μεγάλο κεφάλαιο

«Ωστόσο επεσήμανε [ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας] το 96% των καταθετών δεν έχουν επηρεαστεί, σημειώνοντας πως στην τράπεζα Κύπρου, όπου ήδη έχει γίνει η μετατροπή του 37.5% των ανασφάλιστων καταθέσεων σε μετοχές, το 70% της άξιας των καταθέσεων που επηρεάστηκαν αφορούσε κάτοικους του εξωτερικού, αφήνοντας, όπως είπ,ε τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις ανεπηρέαστα σε μεγαλύτερο βαθμό από ότι αναμενόταν.»

Τα στοιχεία που παρέθεσε ο Δημητριάδης στον ετήσιο απολογισμό για την οικονομία, ήταν ενδιαφέροντα. Φαίνεται η επιτυχία της εξέγερσης ενάντια στο καθολικό κούρεμα. Αν έχουν επηρεαστεί 4% των καταθετών και η αναλογία στην Τράπεζα Κύπρου είναι αντιπροσωπευτική φαίνεται ότι το 4% πλήρωσε 3 δις. Αν εξαιρέσει κάποιος, κάποια κουρέματα σε ταμεία πρόνοιας, τότε προφανώς η αρχική εικόνα ότι ουσιαστικά, ο "κυπριακός δρόμος" και η ευρωπαϊκή τάση για έλεγχο των τραπεζών συγκλίνουν σε μια διάσωση των οικονομιών της συντριπτικής πλειοψηφίας.

Είναι σε αυτό το πλαίσιο ίσως που η αρχική εικόνα της κατάρρευσης δεν πραγματοποιήθηκε. Υπάρχει ύφεση, ανησυχία για το μέλλον και διερευνομενες εκκρεμότητες με έμφαση στα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Οπότε, το ζήτημα που φαίνεται να τίθεται τώρα, είναι πόσο βαθιά θα είναι η ύφεση – κάτι το οποίο θα οδηγήσει σε μεγαλύτερες πιέσεις για λιτότητα και περικοπές, αφού τα κρατικά έσοδα θα μειώνονται. Ήδη σε αυτόν το τομέα, η μικρή ακόμα αποχώρηση εταιρειών και η μη εμφάνιση νέων, είναι σύμπτωμα ότι ο γερμανικός στόχος να περιοριστεί ο ρόλος της Κύπρου ως χρηματοπιστωτικό κέντρου έπιασε τόπο. Ταυτόχρονα, όμως, παρά την δυσφορία τους, οι ρώσοι δεν έχουν κάνει τη μεγάλη κίνηση αποχώρησης.

Δυσφορία υπάρχει γενική, όμως. Η συνέντευξη του δικηγόρου του Ριμπολόβλεφ ίσως να είναι και εκφραστική του πώς βλέπει τα θέματα το ρωσικό κεφάλαιο – ή και τα ρωσικά συμφέροντα ευρύτερα. Σαφώς κατηγορεί τις δύο τράπεζες, ότι είχαν κακή διοίκηση και ότι η Κύπρου ιδιαίτερα προτίμησε να οδηγήσει την χώρα στην κρίση παρά να μοιραστούν οι μεγαλομέτοχοι της την εξουσία εσωτερικά. Σε αυτό το πλαίσιο, η αντιπαραθεση γύρω από το διορισμό συμβουλίου στη Λαϊκή, αλλά και οι προσπάθειες έλεγχου της Κεντρικής Τράπεζας έχουν ένα βασικό στόχο – να περισώσουν ό,τι γίνεται για τα τζάκια της Τράπεζας Κύπρου. Και σε αυτά είναι και οι Τριανταφυλίδηδες και οι Πολυβίου, αλλά και ο αρχιεπίσκοπος.

Ταξικό ρουσφέτι και διαπλοκή: οι ξενοδόχοι επιχορηγούνται από την πρώτη κατοικία, ενώ οι καναλάρχες θέλουν περιορισμό του ΡΙΚ και παροχές

Ευρύτερα η κυβέρνηση φαίνεται να κινείται σαφώς σε μια λογική επιδότησης του κεφαλαίου – ή μάλλον του κεφαλαίου που τη στηρίζει. Η πρώτη ξεκάθαρη ταξική κίνηση της κυβέρνησης Αναστασιάδη ήταν η φορολόγηση της πρώτης κατοικίας. Αυτό ήταν ένα νομοσχέδιο, το οποίο σκόπιμα ο ΔΗΣΥ καθυστέρησε για μετά τις εκλογές και η βασική του διαφοροποίηση είναι ακριβώς η φορολόγηση της πρώτης κατοικίας. Στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης Χριστόφια, αντίθετα, εξαιρείτο. Και η πραγματική ζημία και το κόστος θα φανούν, όταν μετατραπούν οι τιμές σε σημερινές αξίες, αντί του 1980. Εκεί η δυσφορία θα είναι αναδρομική. Ο βασικός λόγος που φορτώθηκε σε όλη την κοινωνία ο φόρος για την κατοικία, ήταν ακριβώς για να μειωθούν τα κόστη των ξενοδόχων. Πληρώσαμε για τη ξενοδοχειακή βιομηχανία – αλλά η παλιά αντίληψη για εργαζόμενους και ξενοδόχους αλλάζει, επίσης. Στις συνομιλίες που γίνονταν αρχικά για πρόσληψη κυπρίων στα ξενοδοχεία, οι συντεχνίες παραπονιόνταν ότι ήταν στο σκοτάδι, καθώς τα υπουργείο μιλούσε μόνο με τους συνδέσμους ξενοδόχων.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι το ρουσφέτι θα εστιαστεί στην αστική τάξη.

Σε μια εξόφθαλμη κίνηση ο Χάσικος - που έχει και οικογενειακά συμφέροντα - και ο Αβέρωφ ξεκίνησαν να πουλήσουν εκδούλευση στα ιδιωτικά κανάλια. Η κίνηση είναι βέβαια μέρος της εξαγοράς υπηρεσιών προβολής προεκλογικά – και τα τρία κανάλια ήταν απόλυτα πειθήνια στην προεκλογική του ΔΗΣΥ. Χωρίς αυτόν τον έλεγχο, οι γκάφες και οι αποκαλύψεις για τον Αναστασιάδη θα γίνονταν επικίνδυνες όντως. Υπάρχει όμως και ένα άλλο πρόγραμμα. Τον τελευταίο μήνα το ΡΙΚ, έχει ξεπεράσει δραματικά τα ιδιωτικά κανάλια στις μετρήσεις τηλεθέασης. Το ότι το ΡΙΚ ανέβαινε φαινόταν τα τελευταία δυο χρόνια – αυτή η πρωτιά ήταν δεδομένο ότι θα προκαλούσε αντιδράσεις από τους καναλάρχες. Οπότε, οι σύμμαχοί τους στην

κυβέρνηση άρχισαν να σκέφτονται πως θα αφαιρέσουν την ψηφιακή πλατφόρμα του ΡΙΚ – και πως θα βοηθήσουν τα κανάλια με τα χρέη στην Velister – την εταιρεία που έφτιαξαν και τους βγήκε μπούμερανγκ. Έτσι ,ήρθε και ο Αβέρωφ με πιο ξεκάθαρη προσφορά ρουσφετιού – θα εισηγηθεί με νόμο να απαγορεύεται η διαφήμιση στο ΡΙΚ – οπότε, ξαφνικά, το ΡΙΚ θα έχει 4.5 εκατομμύρια λιγότερα εισοδήματα και θα κερδίσουν διπλά οι ιδιοκτήτες των καναλιών: θα πάρουν από τη διαφήμιση που δεν θα πηγαίνει στο ΡΙΚ και θα αναγκαστεί το ΡΙΚ να περικόψει τις παραγωγές του και έτσι θα βγάλουν νοκ άουτ ένα επικίνδυνο αντίπαλο.
Η προσπάθεια για ρουσφέτι είναι ευρύτερη. Η δήλωση του Φωτίου ότι σκέφτονται να αγοράσουν φρεγάτες είναι εκφραστική ενός τομέα μιζών, στον οποίο ο συνάδελφος του ο Χάσικος ξέρει αρκετά, αφού εκεί ενδιέτριψε.

Και φυσικά στο βάθος... μίζες: ψάχνοντας για τρόπο να πουληθούν οι ιδιωτικοποιήσεις σε μια απρόθυμη κοινωνία

Την Κυριακή 19/5, η εφημερίδα του υπουργού εσωτερικών είχε πρωτοσέλιδο ότι ο Αναστασιάδης θα προχωρήσει σε αντικατάσταση των συμβουλίων των ημικρατικών. Θα γίνει βέβαια και γενικό ρουσφέτι, αλλά ο στόχος είναι και οι χοντρές μίζες. Τα νυν συμβούλια της ΑΗΚ, CYTA και Αρχής Λιμένων, όχι μόνο αντιδρούν στις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά ουσιαστικά κινούνται να βρουν τους σχετικούς πόρους για να καλυφθεί το ποσό, για το οποίο δεσμεύτηκε η κυβέρνηση στην τρόικα. Και αυτό, βέβαια, ενοχλεί την κυβέρνηση, αφού αποκαλύπτει ότι είναι επιλογή της οι ιδιωτικοποιήσεις. Αυτό μπορεί να φέρει ένταση και με το ΔΗΚΟ, αλλά είναι και μέρος της συνδιαλλαγής της κυβέρνησης με διάφορους. Ο Χάσικος λ.χ. όχι μόνο έχει αντιπαραθέσεις με το ΡΙΚ ως μεγαλοϊδιοκτήτης ΜΜΕ, αλλά έχει και συμφέροντα σε εταιρεία που ανταγωνίζεται την CYTA. Ο Κουνναφής του Φιλελευθέρου ήταν εμπλεκόμενος στο σκάνδαλο με εταιρεία παραγωγής ενέργειας – και κάποια φιλέτα της ΑΗΚ, θα ήταν βολικά. Και ο αρχιεπίσκοπος δεν λέει τα διάφορα, χωρίς να περιμένει κάτι ως αντίτιμο των υπηρεσιών του.
Και επειδή, ακριβώς, το ζητούμενο θα είναι ο δημόσιος πλούτος και το ξεπούλημά του – όπως δείχνουν τα πράγματα - για ιδιωτικά συμφέροντα, το όλο θέμα, αργά ή γρήγορα, θα γίνει σημείο αντιπαράθεσης.

Διεθνή

Ευρώπη: γεωπολιτικά παιχνίδια σε Ελλάδα-Βουλγαρία, η Πορτογαλία συνεχίζει στην ύφεση και την αντίσταση, ενώ κινείται και η Ιταλία

Η Ευρώπη συνεχίζει να εμφανίζει συμπτώματα του «ασθενή» του παγκόσμιο συστήματος. Οι εντάσεις από την οικονομική κρίση αυξάνονται, ενώ διευρύνονται και οι φυγόκεντρες τάσεις. Έτσι, μετά από τις τοπικές εκλογές στη Βρετανία, όπου το κόμμα της ανεξαρτησίας εκτοξεύθηκε στο ποσοστό των ψήφων του, η συζήτηση για την παραμονή ή όχι στη Ε.Ε. πήρε νέα τροπή. Οι φυγόκεντρες τάσεις ωστόσο φαίνονται και από το βαθύ χάσμα που διαμορφώνεται ανάμεσα σε βορρά και νότο. Με λιγότερη εστίαση, παρατηρείται όμως και μια μετατόπιση στην ανατολική Ευρώπη, όπου η γεωπολιτική καθορίζεται και από τη συνοριακή σχέση με την Ρωσία – η οποία φαίνεται να επανέρχεται σταθερά.

Γεωπολιτική των Βαλκανίων: προβλήματα για τους φιλοδυτικούς στη Βουλγαρία, ελληνικά ανοίγματα στην «Ανατολή» και αμερικανική δυσφορία

Οι εκλογές στη Βουλγαρία ανέδειξαν ένα ακόμα αδιέξοδο, όπως έγινε πριν στην Ελλάδα και στην Ιταλία. Η κεντροδεξιά, που ήταν στην εξουσία και εξαναγκάστηκε σε παραίτηση κάτω από την πίεση των διαδηλώσεων ενάντια στη λιτότητα και την διαφθορά, κατάφερε να πάρει 31%, αλλά με σαφώς μειωμένα ποσοστά και αριθμό ψήφων. Τα άλλα τρία κόμματα δεν έχουν κατ’ ανάγκη κοινά – το σοσιαλιστικό που ήρθε δεύτερο με 27% συνεργάστηκε στο παρελθόν με το κόμμα της τουρκικής μειονότητας που πήρε 11%, αλλά το άλλο κόμμα, το ακροδεξιό Ατάκα, είναι ενάντια στη μειονότητα. Ωστόσο και τα τρία κόμματα, όπως και το κλίμα των δρόμων, φαίνεται να είναι σαφώς ενάντια στην επιστροφή στην εξουσία του κόμματος της κεντροδεξιάς. Αυτά ίσως να είναι μια ακόμα εσωτερική εμπλοκή – ωστόσο υπάρχει και μια σαφής γεωπολιτική διάσταση που σχολιάζεται. Ο Μπορισώφ της κεντροδεξιάς είχε μετακινήσει την έμφαση της βουλγαρικής πολιτικής μακριά από τις σχέσεις με τη Ρωσία. Οπότε, η δύσκολη θέση στη οποία βρίσκεται και σε θέματα

συμμαχιών, δείχνει και ένα ίσως υπόγειο γεωπολιτικό πλαίσιο επιστροφής της Ρωσίας. Γενικά, οι ακραίοι φιλοδυτικοί μειώνονται στην ανατολική Ευρώπη. Μέχρι και η δεξιά στην Ουγγαρία που έχει πλειοψηφία στη βουλή, κρατά σαφώς αποστάσεις.

Η κατάσταση στην Ελλάδα είναι ίσως εκφραστική. Ο Σαμαράς ως ο νέος ηγέτης της δεξιάς κινείται προς μια αυτονόμηση, επίσης, από τις μονομερείς δυτικές εξαρτήσεις – και αυτή η θέση φαίνεται να γίνεται ηγεμονική σε αριστερά και δεξιά στην Ελλάδα. Μετά από το ταξίδι του στην Κίνα, ο Σαμαράς παίζει πλέον το παιχνίδι της γεωπολιτικής, όπως έκαναν και οι κύπριοι πρόεδροι μέχρι τη παρούσα κυβέρνηση. Ο Τσίπρας κάνει αντίστοιχα. Σε αυτό το πλαίσιο, ένα σχόλιο στο Βήμα για τη δυσφορία των αμερικανών είναι ενδιαφέρον. Σύμφωνα με την εφημερίδα, καθυστερεί μια επίσκεψη του Σαμαρά στις ΗΠΑ λόγω:
«..οι λόγοι της αναβολής σχετίζονται με το θέμα των αγωγών, την ιδιωτικοποίηση ΔΕΠΑ – ΔΕΣΦΑ, τις σχέσεις Αθηνών – Μόσχας, αλλά και του στενούς δεσμούς της ελληνικής κυβέρνησης με το Βερολίνο.»
Αλλά και η Μόσχα κρατά στάση αναμονής, περιμένοντας να καταλήξει «η ιδιωτικοποίηση *ΔΕΠΑ – ΔΕΣΦΑ»* για την οποία οι αμερικανοί εκφράστηκαν ενάντια στη ρωσική προσφορά. «…οι ρώσοι αναμένουν να υπάρξουν θετικές για αυτούς εξελίξεις, ώστε να ανάψουν το πράσινο φως…»

Στην Πορτογαλία μετρούν το κόστος του Μνημονίου του 2011

Στην άλλη πλευρά του νότου, στην Πορτογαλία, μετρούν τις ζημίες από το μνημόνιο 2 χρόνια μετά. Το Euro news έχει αναφορά στην Πορτογαλία, που μπήκε σε μνημόνιο το 2011.
Ιδού οι επιτυχίες και τα αποτελέσματα των μέτρων του μνημονίου από το 2011:

Η ανεργία ανέβηκε από το 12.9 στο18.2%
Το έλλειμμα ανέβηκε επίσης από -4.4% σε -5.5%
Το δημόσιο χρέος ξεπέρασε και το όριο του ΔΝΤ [120%] – ανέβηκε από 106% σε 123%
Η ανάπτυξη έπεσε από το -1.6% στο -2.3%*

Και ένα τέταρτο του εκατομμυρίου άνθρωποι, μέχρι τώρα, υποχρεώθηκαν να μεταναστεύσουν – μερικοί μάλιστα στην Αφρική, στις τέως Πορτογαλικές αποικίες.

Ένα παλιό τραγούδι έχει γίνει και πάλι δημοφιλές στην Πορτογαλία λέει η ανταπόκριση του euronews: το τραγούδι της «δημοκρατικής επανάστασης» του 1974 – της επανάστασης των γαρύφαλλων.

http://www.euronews.com/2013/05/16/portugal---life-two-years-after-a-bailout/

Και η Ιταλία στο χορό των κινητοποιήσεων σε μια ακόμα διχασμένη Βουλή

Τις τελευταίες βδομάδες, εμφανίζονται νέα κέντρα κινητοποιήσεων. Πέρα από την Ισπανία, έγιναν νέες κινητοποιήσεις και τη Σλοβενία, που φαίνεται να είναι το νέο θύμα των τραπεζών. Η πιο μαζική κινητοποίηση της βδομάδας, ωστόσο έγινε στην Ιταλία – και ακολούθησε μια μαζική εκδήλωση στη Γαλλία για μια πιο αριστερή πολιτική. Η συγκέντρωση στην Ιταλία οργανώθηκε από τα αριστερά συνδικάτα, αλλά είχε ευρύτερη συμμετοχή όσον αφορά τους πολιτικούς – συμμετείχαν διάφορα σχήματα της αριστεράς, αλλά και άλλοι, όπως ο υποψήφιος του κινήματος των 5 αστεριών για την προεδρία.

Η πρωθυπουργία του Λέτα φαίνεται μεταβατική. Ο Μπερλουσκόνι έχει επιστρέψει με τα κανάλια του, ενώ οι δικαστικές του υποθέσεις δημιουργούν ένα φαύλο κύκλο. Το ζητούμενο με την νέα κυβέρνηση δεν φαίνεται να είναι η επιβίωσή της, όσο για πόσο χρόνο θα επιβιώσει. Έχοντας, ωστόσο, ανοικτό το ζήτημα ενός κοινοβουλίου που δεν δημιουργεί κυβέρνηση, η χώρα βρίσκεται μετέωρη – και πολιτικά και σε σχέση με την κρίση.

Βόρεια Αμερική:
όταν η οικολογία συναντά τους ιθαγενείς

Στις ΗΠΑ αρχίζει να διαμορφώνεται μια νέα σύγκρουση γύρω από την οικολογία – σε σχέση με τις νέες μορφές άντλησης ενέργειας, αλλά και τους αγωγούς. Στην νέα

διαμάχη, οι γραμμές της αντίστασης φαίνεται να φέρνουν μαζί σε μια ιστορική συμμαχία τους ιθαγένεις πληθυσμούς με το διάχυτο περιβαντολογικό κίνημα.

Στις 18 Μάιου, τα διεθνή ΜΜΕ ανάφεραν ως είδηση δεύτερης διαλογής την όξυνση μιας αντιπαράθεσης. Οι εκπρόσωποι 11 φυλών ιθαγενών βγήκαν εξοργισμένοι από μια συνάντηση με εκπρόσωπους της κυβέρνησης – κατηγορώντας την τελευταία ότι τους έστειλε χαμηλόβαθμους υπάλληλους. Ο ηγέτης των Σιου, μάλιστα, είπε χαρακτηριστικά: «Θα συναντηθώ μόνο με τον πρόεδρο Ομπάμα.»
Η αντιπαράθεση περιστρέφεται γύρω από τον αγωγό XL, ο οποίος θα ξεκινήσει από τον Καναδά και θα φτάσει στο Τέξας. Οι ιθαγενείς, τόσο των ΗΠΑ, όσο και του Καναδά αντιδρούν έντονα με άξονα την υπεράσπιση των Ιερών τους χώρων, αλλά και της ίδιας της γης. Τυπικά, ο αγωγός δεν περνά μέσα από γη των ιθαγενών, αλλά κοντά και οι ιθαγενείς επιμένουν ότι θα επηρεαστεί η γη τους.

Το βασικό πρόβλημα βρίσκεται στο γεγονός ότι το πετρέλαιο θα αντλείται από tar sands και *«…για να μετατραπεί αυτό το υλικό σε υγρό πετρέλαιο για να μπορεί να μεταφερθεί, οι εταιρείες πετρελαίου πρέπει να προσθέσουν χημικά τα οποία, σύμφωνα με τις περιβαντολογικές ομάδες, είναι πολύ τοξικά»* σύμφωνα με εκπρόσωπο των ιθαγενών.
Είναι προφανές ότι η αναζήτηση πηγών ενέργειας αρχίζει πια να διεισδύει παντού και να αφήνει επίσης παντού τοξικά κατάλοιπα.
Οι ιθαγενείς είναι σαφείς για την ιστορική μορφή του αγώνα τους:
« Βρίσκουμε τους εαυτούς μας μπροστά από μια ακόμα μορφή γενοκτονίας, και αυτή τη φορά είναι οικολογική γενοκτονία και προκαλείται από τις εταιρείες εξόρυξης.»

Τα κίνημα των ιθαγενών του Καναδά βρίσκεται, ήδη, σε μια διαδικασία κινητοποιήσεων ευρύτερα – και φαίνεται ότι ο αγωγός διαμορφώνει ένα ανάλογο κλίμα και στις ΗΠΑ. Οι ιθαγενείς προειδοποίησαν με άμεση δράση εναντίον του αγωγού

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Τα **νεότερα από την κινητοποίηση των Κούρδων προσφύγων από τη Συρία**, οι οποίοι/ες, για τρεις σχεδόν βδομάδες, βρίσκονταν έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών (ΥΠΕΣ), μετά την επεισοδιακή συνάντησή τους με τον Υπουργό

Εσωτερικών όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενο άρθρο της Δ.Α (http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=688), περιλαμβάνουν δέσμευση ώστε να ανοίξουν ξανά οι φάκελοι όσων τα αιτήματα είχαν απορριφθεί στο παρελθόν για να επανεξεταστούν και παραχώρηση ασύλου μετά από άμεση αξιολόγηση και εμπλοκή των γραφείων εργασίας και ευημερίας για άμεση επίλυση των σχετικών θεμάτων που απασχολούν τους συγκεκριμμένους πρόσφυγες. Μετά από αυτές τις εξελίξεις οι Κούρδοι πρόσφυγες από τη Συρία ανέρστειλαν προσωρινά τη διαμαρτυρία τους, με την υπόσχεση ότι αν αυτές οι δεσμεύσεις δεν υλοποιηθούν να προβούν σε δυναμικότερες κινητοποιήσεις

Σε ανακοίνωση τύπου, η Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, στις 17 Μαΐου 2013 εξέφρασε ανησυχία για την επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης των αιτητών ασύλου στην Κύπρου αφού στερούνται προστασίας και προτρέπονται οι αρμόδιες αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας να προβούν σε διορθωτικά μέτρα σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία. Ταυτόχρονα καλεί τόσο το κράτος, όσο και το λαό της Κύπρου να σταθούν αλληλέγγυοι, ιδιαίτερα αφού οι πρόσφυγες και αιτητές ασύλου συγκαταλέγονται ανάμεσα στις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Επισημαίνεται, επίσης, ότι η Κύπρος ως κράτος μέλος της Ε.Ε που αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέριες νομιμοποιείται να λάβει το 95% του κόστους για τη δημιουργία κατάλληλων εγκαταστάσεων υποδοχής των αιτούντων άσυλο από την ΕΕ Ταμείων Προσφύγων. Η ανακοίνωση τύπου της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες δημοσιεύτηκε αυτούσια στο facebook της Δ.Α. (https://www.facebook.com/DefteriAnaynosi/posts/426875457408309)

Φανερωμένη: Όταν έκραξαν και την Θεοχαρους…

Φαίνεται ότι ο φτηνός ρατσισμός χρησιμοποιείται πια ανοικτά από το κυβερνών κόμμα ως πρακτική μετατόπισης του θέματος των ευθυνών. Και ενώ οι φιλελεύθεροι απολογητές το παίζουν στρουθοκάμηλοι με το κεφάλι στην άμμο, ακόμα και άτομα όπως η Θεοχαρους, που το έπαιζε κάπως προηγουμένως, αναπαράγει πια τα κλισέ με χαριτωμένα ανόητη ευκολία. Αλλά τώρα πια δεν υπάρχουν μόνο κουφοί ακροατές. Και η πρακτική των αυγών στην Φανερωμένη προεκλογικά, φαίνεται να διευρύνεται ως πρακτική αντιμετώπισης, όσων προσπαθούν να μετατοπίσουν τις ευθύνες.

Στην εκδήλωση «Ευρωπαϊκό Έτος Πολιτών 2013. Σε αφορά!», που οργανώθηκε απο την αντιπροσωπιεα της Ευρωπαϊκής Έπιτροπης στις 18 Μαιου στην περιοχή της Φανερωμένης υπήρξαν οι συνηθισμένες πλαδαρότητες – μέχρι που η κ. Θεοχάρους του ΔΗΣΥ, η οποία κάποτε το έπαιζε και μέλος της οργάνωσης «γιατροί του κόσμου», άρχισε να φορτώνει την κρίση στους μετανάστες, χαρακτηρίζοντάς τους «παράσιτα που κάθουνται στο κέντρο κράτησης Κοφίνου μέσα στα αίαρ κοντίσιον..».
Ένας από τους πιθανούς λόγους ίσως να ήταν και η εκδήλωση των Κούρδων, έξω από του υπουργείο εσωτερικών.

Εκείνη τη στιγμή μια ομάδα ακτιβιστών εμποδιζόταν να εισέλθει στην εκδήλωση, γιατί είχε πρόθεση να μοιράσει φυλλάδιο. Όταν, όμως, βγήκε έξω η Θεοχάρους τους βρήκε μπροστά της. Αρχικά, ήταν κάπως απολογητική, όπως είναι συνήθως οι πολιτικάντηδες όταν διαπιστώνουν ότι έλεγαν ανοησίες στο λάθος κοινό. Όταν όμως το κοινό άρχισε να μεγαλώνει και η κριτική για το ρατσισμό της δεν υποχωρούσε, η ευρωβουλευτής φάνηκε να τα χάνει και να καταφεύγει σε υστερικές νουθεσίες.
Στο τέλος, η όλη σκηνή μετατράπηκε και σε ένα κωμικό στιγμιότυπο αποκάλυψης.
Μπορεί να έχει και η φράση «ένα γέλιο θα τους ρίξει», τη βάση του.

Το περιεχόμενο τουφυλλαδίου, που μοίρασε στην παρέμβασή της, η ομάδα ακτιβιστών, ήταν το ακόλουθο:

Ο μύθος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Ευρωπαική Ένωση (ΕΕ) είναι μια διεθνής οργάνωση του κεφαλαίου, μιας ελίτ ανθρώπων (επιχειρηματιών, πολιτικών, τραπεζιτών ανεξαρτήτου εθνικότητας) που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να μας πίνουν το αίμα. Είναι η ένωση αυτών που μας παίρνουν την μπουκιά από το στόμα, αυτών που αρπάζουν ότι οι εργαζόμενοι παρήγαγαν με τη δουλεία τους για να δώσουν πίσω μόνο τα ψίχουλα. Σήμερα κρατάνε και τα ψίχουλα.

Η στάση της ΕΕ στην κρίση δεν οφείλεται σε λάθος πολιτικές, ούτε στη διαφθορά. Είναι συνειδητή και έχει στόχο την υπεράσπιση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Έχει στόχο την κρίση να την πληρώσουν οι εργαζόμενοι, ενώ οι πλούσιοι θα συνεχίσουν ανενόχλητοι να απολαμβάνουν τον πλούτο που οι εργαζόμενοι παράγουν, με τον σωματικό και πνευματικό τους κόπο. Άλλοι κάνουν το φαγοπότι και άλλοι πληρώνουν τον λογαριασμό … Αυτή είναι η ΕΕ, αυτός είναι ο καπιταλισμός.

Οι μύθοι της Ευρωπαϊκής ιδέας, του Ευρωπαϊκού οράματος, της Ευρωπαϊκής αλληλεγγύης και των «πολιτών» ήταν ο ιδεολογικός μανδύας, με τον οποίο σκέπασαν τον σκοπό ίδρυσης της ΕΕ. Η ΕΕ ιδρύθηκε με σκοπό να αυξηθεί η κερδοφορία των καπιταλιστών και να εκμεταλλευτούν πιο αποτελεσματικά τους εργαζόμενους. Η «ευρωπαϊκή ενοποίηση» δεν έγινε προς όφελος των λαών, αλλά για την καλυτέρευση της ανταγωνιστικότητας του Ευρωπαϊκού κεφαλαίου στην παγκόσμια οικονομία. Δεν έγινε από τα κάτω, στη βάση της αλληλεγγύης των λαών και των αγώνων των ανθρώπων, αλλά από τα πάνω, στη βάση της ανταγωνιστικότητας των αγορών και της ελευθερίας των συναλλαγών.

Το περίφημο «ευρωπαϊκό κεκτημένο» είναι ο τρόμος της ανεργίας και της φτώχειας, είναι οι μισθοί πείνας, είναι ο εργασιακός μεσαίωνας του 21ου αιώνα. Η περίφημη «παιδεία» που προωθεί είναι η εκμάθηση του πως να χειρίζεσαι την μηχανή, πως να δουλεύεις στο γραφείο, δηλαδή πως να παράγεις κέρδη για τα αφεντικά και υπεραξία για τις αγορές.

Η περίφημη «αλληλεγγύη» της ΕΕ δεν είναι τίποτε άλλο από την κοινή επιδίωξη των καπιταλιστών και του πολιτικού τους προσωπικού ενάντια στην αλληλεγγύη και τον κοινό αγώνα των εργαζομένων και όσων αρνούνται να συμβιβαστούν. Τα δικά μας συμφέροντα δεν είναι κοινά με τα συμφέροντα του Κύπριου, Γερμανού, Έλληνα, Βούλγαρου επιχειρηματία, του αφεντικού, αλλά με του Κύπριου, Γερμανού, Έλληνα, Βούλγαρου εργαζόμενου … γιατί στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι. Για τα αφεντικά και την ΕΕ, δεν είμαστε τίποτα άλλο παρά μόνο νούμερα σε λογιστικά βιβλία και χρηματιστηριακές οθόνες, αντικείμενα στην παραγωγή της υπεραξίας και στη μεγιστοποίηση του κέρδους.

Το «Ευρωπαϊκό όραμα» δεν είναι τίποτα άλλο από το όραμα των καπιταλιστών. Το όραμα μίας Ευρώπης, όπου οι λαοί της μετατρέπονται σε τροφή για τη μηχανή του

κέρδους, όπου οι «πολίτες» της μετεξελίσσονται σε αναλώσιμους μισθωτούς σκλάβους ενός συστήματος που η ουσία του είναι να ευνοεί τις οικονομικές και πολιτικές ελίτ στην κορυφή της ιεραρχικής οργάνωσης του κυρίαρχου εξουσιαστικού μοντέλου και της ελέυθερης αγοράς που μας πλασάρουν. Το ευρωπαϊκό καπιταλιστικό κεκτημένο είναι αυτό που πρέπει να ανατρέψουμε, αν θέλουμε να ζήσουμε και όχι απλώς να επιβιώσουμε. Να πάρουμε οι ίδιοι τις ζωές μας στα χέρια μας, φτιάχνοντας το δικό μας όραμα. Χωρίς εκμετάλλευση και χωρίς υποταγή, με ανθρώπινη αξιοπρέπεια και πραγματική ελευθερία.

ΟΥΤΕ ΣΥΝΟΡΑ, ΟΥΤΕ ΕΘΝΗ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ/NO BORDERS, NO NATIONS, AGAINST A EUROPE OF CAPITAL/SINIRSIZ ULUSSUZ, AVRUPA BAŞKENTİNE KARŞI

Από την ιστοσελίδα της Συσπείρωσης Ατάκτων: http://syspirosiatakton.org/2013/05/18/%CE%B5%CF%85%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%BA%CE%BF-%CE%B5%CF%84%CE%BF%CF%83-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CF%89%CE%BD-2013-%CF%83%CE%B5-%CE%B1%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%B1/

Lemoncy News: νέο Μέσο Δικοινοτικής Πληροφόρησης

Υπάρχει ένα κενό στο τρόπο με τον οποίο οι ειδήσεις μεταδίδονται, μοιράζονται και διάζονται στην Κύπρο. Κάθε κοινότητα έχει τα δικά της ξεχωριστά ΜΜΕ, τις δικές της συζητήσεις. Η ζωή και η πολιτική συνεχίζουν παράλληλα, λες και οι δύο πλευρές δεν ζουν στο ίδιο νησί. Λες και δεν ονειρευόμαστε ότι ζούμε στην ίδια ευρωπαϊκή χώρα.
Το LemonCy είναι μια προσπάθεια να κλείσει το κενό, δημοσιεύοντας ταυτόχρονα ιστορίες στα ελληνικά, τα τούρκικα και τα αγγλικά. Θα αντιμετωπίσουμε τις ειδήσεις από αυτό το νησί, ανεξαρτήτως από ποιά πλευρά προέρχονται και θα εστιάσουμε στην ανθρώπινη διάσταση των ιστοριών - ιστοριών που επηρεάζουν τους καθημερινούς ανθρώπους πέρα από τις πολιτικές τους απόψεις και την εθνότητα τους.
Θα επιλέγουμε απόψεις από τα ΜΜΕ και των δύο πλευρών, οι οποίες δίνουν μια διαφορετική οπτική, απόψεις τις οποίες συχνά δεν ξέρει η «άλλη πλευρά» και τις οποίες δεν θα δει κανείς στα παραδοσιακά ΜΜΕ της πλευράς της.
Είναι καιρός να αρχίσουμε να αντιμετωπίζουμε τη ζωή και την πολιτική σε αυτό το νησί, αυτήν την χώρα ως μια ενότητα, εάν πρόκειται κάποτε να επανενωθεί η χώρα και η κοινωνία. Αυτή η ιστοσελίδα είναι ένα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση - http://www.lemoncy.eu/index.php

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Ο Κάρογιαν πήρε το όπλο του ή άμα τα λένε και στην ηγεσία του ΔΗΚΟ αυτά για τον Ν. Παπαδόπουλο:** Μιλώντας τη Δευτέρα στην συνεδρία της

ηγεσίας του κόμματος, κατηγόρησε τον Ν. Παπαδόπουλο ταυτίζοντάς τον με **μηχανισμούς προστασίας υψηλά ιστάμενων προσώπων** «*σαν και αυτά που κατά καιρούς υποστήριζε και που σήμερα αποκαλύπτεται ότι* ***φέρουν τις τεράστιες ευθύνες για την κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος****, τη διαπλοκή του κατεστημένου που λυμαίνονταν τους πόρους του, την* ***υποταγή των πάντων σε μία ολιγαρχία οικογενειοκρατίας και μονοπώλησης των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών*»**. Ο Κάρογιαν έστω και στη διαμάχη του, είπε την αλήθεια. **Και ο Φιλελεύθερος την άλλη μέρα κώλωσε.** Ούτε λέξη στο κείμενο. Και συνήθως είναι ισορροπημένος ο κ. Πιμπίσιης. Αλλά, εδώ, προφανώς η ανάγκη συγκάλυψης…. Πάντως κ. Πιμπίσιη είναι αστείο να γράφεται ότι πήρε κάτι ο Παπαδόπουλος – εδώ ήθελε εκλογές και όχι μόνο δεν θα γίνουν τώρα, αλλά ούτε καν τον Σεπτέμβρη. Πήγε Νοεμβριο. Προφανώς, οι αντίπαλοί του κέρδισαν κατά κράτος. Εσείς, όμως, γιατί αναπαράγετε μόνο τις δημόσιες σχέσεις του ενός στρατοπέδου. Και ούτε κουβέντα για την ατάκα Κάρογιαν;

- **Πάντως ένα επίσης κερδισμένος είναι ο Μάρκος Κυπριανού.**

- **Σύμφωνα με τον Ν. Παπαδόπουλο φταίνε οι φτωχοί, οι ανάπηροι και οι συνταξιούχοι;** Το ότι ο αππωμένος της Στράκκας θα τα είχε με τον Δ. Χριστόφια δεν ήταν παράξενο – οι προσωπικές εμπάθειες είναι γνωστό ανέκδοτο για τα τζάκια. Το ότι ένας δικηγόρος που διορίστηκε ελέω του πατέρα του επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών, δεν θα μπορούσε να είχε την στοιχειώδη συνέπεια να εξηγήσει τι έλεγαν οι οίκοι αξιολόγησης τον Μάιο του 2011, πάλι θα μπορούσε να το αποδώσει κάποιος σε δυσκολίες κατανόησης των συνεπειών. Το ίδιο θα μπορούσε να πει κάποιος για την φούσκα που έριξε για το πλασματικό έλλειμμα του 2008, και την συνακόλουθη δυσκολία του να αναφερθεί στην κυπριακή οικονομία με τους όρους του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους συγκριτικά με άλλες χώρες της ευρωζωνης. Αλλα το θράσος κάποιου που παίρνει ψηλό μισθό -να το πούμε και αυτό επίδομα;- από το Δημόσιο, να κατηγορεί τους φτωχούς και τους συνταξιούχους γιατί πήραν ενίσχυση, είναι μοναδικό όντως. Μήπως θέλει να πει ο Ν. Παπαδόπουλος ότι αν γίνονταν περικοπές σε βαθμό που να πεινάσουν μερικές κοινωνικές ομάδες, τότε μπορεί να σωζόταν η Τράπεζα «του», η Λαϊκή.**;**

- **Και ενώ ο δικηγόρος της Λαϊκής κατηγορούσε το Δημόσιο, στην βουλή μαθαίναμε ότι η Λαϊκή είχε 4 δις σε δάνεια που δεν είχαν ικανοποιητικές**

εξασφαλίσεις. Οι δικηγόροι και οι μεγαλομέτοχοι που τα ήξεραν και τα ανέχονταν, φέρουν ευθύνη;

- **Δανείζεται ατάκες από τον Πολίτη ο κ. Παπαδόπουλος;** Το κύκλωμα της ανακύκλωσης είναι ενδιαφέρον – που θα έλεγε και ο Τασσος.

- **Πάντως ο Συλούρης επανέκτησε μέρος της σοβαρότητάς του με τις δηλώσεις του στην επιτροπή για την διαπλοκή.** Και είδε και από πρώτο χέρι πώς λογοκρίνουν τα ΜΜΕ – ή και πώς χειραγωγούν. Άντε να δούμε τί θα γίνει και με την έρευνα της επιτροπής θεσμών. Όπως εξελίσσεται η διαδικασία στην ερευνητική, μάλλον για συγκάλυψη πάει.

- **Πρώτη εντύπωση δημοσιογράφου από την ερευνητική:** Όπως τζιαι να έσιει απολογούμαι που εμίλησα για ηπιότηταν με τον Πική. Δεν είμαι δικηγόρος, ούτε εδιετέλεσα δικαστίνα, αλλά αν εκάθουμουν πας τζιείν' την καρέκλα (όϊ πως υπήρχεν έτσι περίπτωση, γιατί εν έχω έτσι βίσμαν) θα ερώτουν καλλύττερες ερωτήσεις. Εν γίνεται να κάμνεις έρευνα για την κρίση τζιαι η έννοια σου να εν αν κατά τη διακυβέρνηση Χριστόφκια (εν είπεν ακριβώς έτσι) εγινήκαν ατασθαλίες με τες προσφορές, αλλά να μεν αρωτάς για ούλλες τες διακυβερνήσεις ή έστω τζιαι για τη διακυβέρνηση Τάσσου, αφού εν μες τους όρους εντολής σου! Ούτε να είσαι ο Κραμβής, να εφκήκαν στη φόρα τόσα για την αμεροληψία σου λόγω εμπλοκής τζιαι η έννοια σου να εν η ΕΔΥ την οποίαν εν μπόρεις να ξεχωρίσεις που τη Δημόσιαν Υπηρεσίαν ως δομή τζιαι να σε διορθώννουν τζιείνοι που σου διούν κατάθεση. Ούτε να είσαι η Ηλιάνα τζιαι να κάμνεις τη γλάστρα! Ούτε τζιαι οι τρεις μαζί, να καλείσαι για να διερευνήσεις, άρα να συλλέξεις στοιχεία τζιαι επειδή έσιει δημοσιογράφους ομπρός να επιτρέπεις να διατυπώννουνται προσωπικές απόψεις τύπου "Μέχρι το 2007, η Ελεγκτική Υπηρεσία είχε καθ' ύλη αρμοδιότητα τον έλεγχο της λειτουργίας της Κεντρικής Τράπεζας. Μετά - κατά το 2007 - τροποιήθηκε ο νόμος με επίκληση την ανεξαρτησία της Κεντρικής Τράπεζας και τη μεθόδευση από μέρους της Κεντρικής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ως αποτέλεσμα αφαιρέθηκαν εξουσίες από την Ελεγκτική Υπηρεσία" τζιαι άρα γι' αυτόν εφτάσαμεν δαμέ που εφτάσαμεν. Το ότι βάσει νόμου, εν συμβουλευτικός ο ρόλος της Ελεγκτικής Υπηρεσίας, το 2008 εμπαίνναμεν στην ευρω-ζώνη, το ότι έγινε πιο πριν παραδοχή ότι η βουλή εν εψήφισεν θεραπευτικά μέτρα, εν τίθεται λόγος, ούτε τζιαι υπάρχει

ζήτημα για να ερωτηθεί ο κος. Γεωργίου - ΔΗΣΥ (Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ελέγχου);!

- **Στη Λευκωσία κυκλοφορούν ήδη διάφορα για τα μέλη της επιτροπής –** και για τις παραιτήσεις.

- **Επειδή προκύπτουν ερωτήσεις για υψηλόμισθους, θα ήταν καλά και οι δικαστές να ξεκαθαρίσουν τη θέση από την οποία μιλούν.** Όταν λ.χ. ρωτούσαν αν λήφθηκαν «μέτρα» προηγουμένως, λες και οι ίδιοι ήταν στο βόρειο πόλο το 2011 και 2012, υπήρχε η εύλογη απορία αν ήξεραν για την προσφυγή δικαστών ενάντια στις περικοπές.

- **Πάντως δεν ακούσαμε από τα φίλτρα των ΜΜΕ κουβέντα ακόμα για τις αυξήσεις του 2002**. Ποιοί τις έδωσαν, ποιοί τις πήραν..τί λένε σήμερα…

- **Η Ξ. Κωνσταντίνου που ανησυχούσε για τις πλαστικές καρέκλες στο προεδρικό προεκλογικά, πήρε τελικά μια καρέκλα στην ηγεσία του ΔΗΣΥ και αποφάσισε να δείξει ότι μπορεί να υπερασπίζεται ακόμα και ό,τι δεν καταλαβαίνει**. Έτσι, έριξε και ένα κείμενο της ατάκας που έμοιαζε με προσπάθεια να υπερασπιστεί τον υπουργό των ξενοδόχων της «κακιάς ώρας» στη διαμάχη του με το ΑΚΕΛ για το ζήτημα του ευρώ. Έγραψε,, λοιπόν ότι δεν γίνεται ένα κείμενο να μην αναφέρει ποίοι το έγραψαν, να έχει επαναλήψεις... αέρας σοβαρότητας. Αγαπητή, αν σας στέρεψαν οι ειρωνικές ατάκες για τους εθνοαγωνιστές με τους οποίους είσαστε τώρα σύμμαχοι - ενάντια στον άπονο Ντάουνερ - δεν φταίνε οι άλλοι. Ως κομματική τουλάχιστον, θα έπρεπε να ξέρεις ότι, όταν μια μελέτη υιοθετηθεί από μια συλλογικότητα, όπως ένα κόμμα, αλλάζει μορφή και αναφέρεται η συλλογικότητα. Τα άτομα που δούλεψαν για τη μελέτη, μπορούσατε να το δείτε και μόνη σας – δημοσιεύτηκαν. Όσο για τις επαναλήψεις, καλή κυρία – όταν μια μελέτη καλύπτει διασταυρωμένα πεδία, όπως ας πούμε νομικό, πολιτικό, οικονομικό, τα δεδομένα κάθε περίπτωσης διασταυρώνονται με άλλα. Δεν ξέρετε, δεν πειράζει. Δεν είναι ανάγκη να εκτονώνεστε, όμως, με πράγματα που δεν κατανοείτε. Εκείνο το θεαματικό πέταγμα από την ανάγνωση των προβλημάτων (έτσι κάνουν ξέρετε στις αναλύσεις – βάζουν κάτω όλα τα δεδομένα) μέχρι τις «μηχανές αποδοχής κερμάτων» ήταν εκφραστικό της χαριτωμένης αναζήτησης μιας φανταχτερής ατάκας πέρα από

τον λογικό νόημα. Αν μη τι άλλο διαβάστε την υπάρχουσα βιβλιογραφία στην οποία παραπέμπει η μελέτη – και κάτι θα μάθετε. Τον Κρούγκμαν τον ξέρετε; Έχει και αυτός αυτήν την τάση, ρε παιδί μου, να επαναλαμβάνει όταν αναλύει. Ενώ ο αρχιεπίσκοπος τα λέει όλα μια χαρά, τώρα δεν είναι; Περαστικά στην «κακιά σας ώρα»…☺ .

- **Ρουσφετολογικά: Όταν οι «φιλελεύθεροι» κάνουν πλάτες στο ρουσφέτι.** Ποιός υπουργός προχώρησε σε ιδεολογική εκκαθάριση του υπουργείου αντικαθιστώντας τους 3 με 12 συν? (Teaser για το τί έπεται)
- Σε ποιό υπουργείο καταργούνται ευρωπαϊκά προγράμματα που έφεραν στο κράτος εκατοντάδες χιλιάδες και εργοδοτούνται πέραν των 200 ατόμων; (Teaser για το τί έπεται)
- **Πως πάει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, είπαμε;**
- **Stop the presses:** ο Χάσικος ανέφερε την λέξη «διαπλοκή». Θα την είδε το πρωί στον καθρέφτη. Να αναλάβει η Ξένια να εξηγήσει γιατί δεν είναι διαπλοκή η κατάσταση του Χάσικου. Και όταν του λες του Χάσικου την αλήθεια θυμάται τα κέρατα. Τί λαϊκισμός του κέρατα ρε Σωκράτη; Πάλι βρίζεις την εφημερίδα σου;
- **Γιατί λύσσαξαν οι καναλάρχες;** το ΡΙΚ εξακολουθεί να είναι πρώτο σε ακροαματικότητα. Μάλλον είναι πιο καλά τα νέα – αυτήν την εβδομάδα συνέχισαν οι «άλλοι» -τοπικοί σταθμοί και ότι άλλοπ να έρχονται πρώτοι με 20% και μετά ακολουθεί το ΡΙΚ. Είναι να μην αγχώνονται οι ιδιοκτήτες; Όποτε θέλουν ρουσφέτι στην Βελιστερ, τιμωρία του ΡΙΚ γιατί τα πάει καλά κλπ. Είπαμε η διαπλοκή του δεσμεύομαι.

- **ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ – Διορισμός Διοικητικού Συμβουλίου**: Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες της Δέφτερης Ανάγνωσης, έγινε πριν λίγες μέρες συνάντηση στο Προεδρικό του υφυπουργού παρά τω Προέδρω Κωνσταντίνου Πιερίδη με τη Μάγδα Νίκολσον, πρόεδρο του συνδέσμου αποφοίτων της Αγγλικής Σχολής (ESOBGA) και τον Πάρι Χριστοδουλίδη, πρόεδρο του συνδέσμου γονέων της σχολής (ESPA). Ο σύνδεσμος γονέων έχει γίνει γνωστός για την δράση του σε σχέση με τον αποκλεισμό των τουρκοκυπρίων γονιών από τις τάξεις του και την υπόσκαψη των δικαιωμάτων των τουρκοκυπρίων μαθητών της σχολής. Η στάση στο θέμα ήταν ακραία, σε σημείο που να υπάρχει μαρτυρία ότι το διοικητικό του συμβούλιο συζητούσε σε σύσκεψη του, τρόπους τερματισμού της φοίτησης των τουρκοκυπρίων μαθητών στην Αγγλική Σχολή. Η Μάγδα Νίκολσον μαζί

με τον Σταύρο Αγρότη[4] πρόεδρο της CISCO (Χρηματιστηριακή της Τράπεζας Κύπρου) επί εποχής του Χρηματιστηρίου, εκπροσωπούν εδώ και χρόνια την ομάδα της οικονομικής ελίτ, που θεωρεί ότι η Αγγλική Σχολή είναι ιδιωτικό της φέουδο. Από το 2008, ήταν πρωταγωνίστρια στην εκστρατεία υστερίας εναντίων της Αγγλικής Σχολής, η οποία ξεκίνησε όταν αυτή άνοιξε τις πόρτες της ξανά σε τουρκοκύπριους μαθητές και εμφανιζόταν στα κανάλια ως εκπρόσωπος της ομάδας πρωτοβουλίας που δημιουργήθηκε τότε[5]. Μαζί με το σύνδεσμο γονέων της Αγγλικής Σχολής αποτελούν πυρήνα υπόσκαψης του εκπαιδευτικού εκσυγχρονισμού του σχολείου, για το οποίο θέμα ουδόλως κατέχουν. Ο Πάρις & η Μάγδα, λοιπόν, διατείνονται ότι το Προεδρικό τους ανάθεσε να προτείνουν τα νέα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και ότι έχουν, ήδη, προτείνει τους εαυτούς τους !! Ακατάχνωτα…. Θα επανέλθουμε για το θέμα. Απλώς, να σημειώσουμε ότι αν η κυβέρνηση θέλει να εμπλακούν οι γονείς στο διορισμό του διοικητικού συμβουλίου, ας κάνει αυτό που κάνουν οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης[6]. Να αποταθεί σε ΟΛΟΥΣ τους γονείς και όχι σε μη εκπροσωπευτικές ομαδούλες με βεβαρημένο παρελθόν.

4 Ντοκουμέντο από την εποχή του Χρηματιστηρίου: πώς φτιάχνονται οι «τιμές» με πρωινό καφέ και τί πληρώνεις, όταν αφήνεις τις τράπεζες χωρίς έλεγχο
http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=487

5 Η Μάγδα Νίκολσον στο ΡΑΔΙΟ ΠΡΩΤΟ στο πρόγραμμα του Λάζαρου Μαύρου.
http://www.youtube.com/watch?v=Uu9qD1szas0

6 EDUCATION, ENGLAND The School Governance (Constitution) (England) Regulations 2007
http://www.legislation.gov.uk/uksi/2007/957/pdfs/uksi_20070957_en.pdf